

δὲ οὐκ ἔφερε γράμματα τῆς μακαριότητός σου πρὸς ἡμᾶς, ἵνα πληροφορηθῶμεν βεβαίως περὶ ὧν εἶπε, διὰ τοῦτο οὐδὲν λέγομεν, ὅταν δὲ λάβωμεν ἀκριβῆ πληροφορίαν καὶ διὰ γραμμάτων καὶ δι' ἀποκρισίων τῆς μακαριότητός σου, καὶ γνωρίσωμεν φανερώτερον τὸν σκοπὸν αὐτῆς καὶ τὸ θέλημα, τότε θέλομεν ὀφείσειν ἀπολογία τὴν πρέπουσαν· καὶ ἡμεῖς γὰρ λίαν ἀποδεχόμεθα τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἔνωσιν τῶν ἐκκλησιῶν, πλὴν ἵνα γένηται, καθὼς θέλει ὁ θεὸς καὶ καθὼς ἦν καὶ πρὸ τοῦ σχίσματος, οὐδὲ γὰρ ἐστὶ, καθὼς λέγουσι τινες περὶ ἡμῶν, ὅτι θέλομεν ἵνα ἔχωμεν ἡμεῖς τὰ πρωτεία, καὶ διὰ τοῦτο οὐδὲν ἀπεδεχόμεθα τὴν ἔνωσιν, τοῦτο οὐκ ἐστὶν ἀληθές, ἡμεῖς γὰρ ὁμολογοῦμεν, ὅτι πρῶτόν σε ἔχομεν κατὰ τοὺς κανόνας τῶν ἁγίων πατέρων, μόνον ἂν γένηται ἡ ἔνωσις, καθὼς πρέπει, ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο ἐν ἀληθές, ὅτι ὅσα γράμματα ἔρχονται εἰς ἡμᾶς, εἰς τὸν Τούρκον ὑπάγουσι πρότερον, πάσχομεν γὰρ ὑπὸ τῶν Τούρκων συγχωρήσει θεοῦ διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, πλὴν ἔχομεν πᾶσαν ἐλευθερίαν ὥστε καὶ γράμματα δέχεσθαι καὶ ἀντιγράφειν καὶ ἐπιστέλλειν καὶ χειροτονεῖν καὶ πέμπειν ἐπισκόπους, ὅπου βουλόμεθα, καὶ πάντα πράττειν ἀκωλύτως τὰ ἐκκλησιαστικά καὶ ἐν μέσῳ τῷ τόπῳ τῶν ἀσεβῶν. πληροφοροῦμεν οὖν καὶ τοῦτο τὴν μακριότητά σου, ὡς ἂν ἀνεμποδίστως γράφῃ πρὸς ἡμᾶς, περὶ ὧν βούλεται, ἔτοιμοι γὰρ ἐσμεν ἀπολογεῖσθαι περὶ τούτων. ἔρρωσο, μακαριώτατε δέσποτα. διὰ τὸ ἀξιόπιστον ὑπεγράφη οἰκειοχείρως παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ Νεῖλος, ἐλέφ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικός πατριάρχης †.

Ἐγράφη τὸν σεπτέβριον μῆνα τῆς ἡ' ἰνδ.

CCCLXXX. (6893—1385) martio. ind. VIII.

Metropolita Philadelphiæ nominatur exarchus.

† Μηνὶ μαρτίῳ ἰνδ. ἡ' ἐδόθησαν ἐξαρχικῶς τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Φιλαδελφίας, ὑπερίτῳ καὶ ἐξάρχῳ πάσης Ἀσίδας, τὰ Σύναδα καὶ ἡ Ἱεράπολις μετὰ καὶ τῶν ἐνοριῶν αὐτῶν. διὰ τοῦτο καὶ ἐσημειώθη ἐνταῦθα †.

CCCLXXXI. (6892—1384) agosto. ind. VII.

Metropolita Laodiceae nominatur exarchus.

† Μηνὶ ἀγούστῳ Ἰνδ. ζ' ἐδόθησαν τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Λαοδικείας, ὑπερίμῳ καὶ ἐξάρχῳ Φρυγίας Καππατιανῆς, ἐξαρχεικῶς αἱ Χῶναι, τὸ Κοτυάσιον καὶ τὸ Κουλά καὶ ἡ Κόλιδα, πατριαρχικὰ ὄντα, μετὰ τῶν δικαίων καὶ προνομίων αὐτῶν πάντων. διὰ τοῦτο ἔσημειώθη ἔνταυθα †.

CCCLXXXII. (6893—1385) maio. ind. VIII.

Promissiones duorum hieromonachorum.

I. † Ἐγὼ Μαρκιανὸς ἱερομόναχος τὴν παροῦσάν μου ὑπόσχεσιν ποιῶ πρὸς τὸν παναγιώτατον ἡμῶν δεσπότην, τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην, δι' ἧς καὶ ὑπόσχομαι καὶ λέγω, ὡς ἐπεὶ ὠδηγήθη ἐκ θεοῦ καὶ διὰ συγκατάβασιν συνεχώρησέ μοι τοῦ πταίσματος, καὶ εὐεργέτησέ μοι ἱερουργεῖν ἀκωλύτως, οὐ μὴ εὐρεθῆην ποτὲ εἰς τὸ ἐξῆς ποιῆσαι ὀχλήσεις καὶ ταραχὰς ἢ μετὰ τῶν ἀδελφῶν μου τῶν μοναχῶν ἢ μετ' ἑτέρου τινός· εἰ δέ γε εὐρεθῆην τὰ πρότερον ποιῶν, ἵνα καθαιροῦμαι ἀσυμπαθῶς. τοῦτου γὰρ χάριν ἐγένετο καὶ ἡ παροῦσά μου ὑπόσχεσις καὶ ἐπεστρώθη ἐν τῷ ἱερῷ κώδικι κατὰ μῆνα μάιον τῆς ἡ' Ἰνδ. ὑπογραφείσα καὶ παρ' ἐμοῦ δι' ἀσφάλειαν †.

† Ὁ ἐν ἱερομονάχοις ἐλάχιστος Μαρκιανὸς στέργων ὑπέγραψα †.

II. † Ὁμοίως καὶ ἐγὼ Νεόφυτος ἱερομόναχος τὴν παροῦσάν μου ὑπόσχεσιν ποιῶ πρὸς τὸν παναγιώτατόν μου δεσπότην, τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην, δι' ἧς καὶ ὑπόσχομαι καὶ λέγω, ὡς ἐπεὶ διὰ συγκατάβασιν συνεχώρησέ μοι τοῦ πταίσματος, καὶ εὐεργέτησέ μοι ἱερουργεῖν, οὐ μὴ εὐρεθῆην εἰς τὸ ἐξῆς ὀχλήσεις καὶ ταραχὰς ποιῆσαι καὶ τῶν τινῶν, κἂν ἐκεῖνός μοι ἐπαγάγη ὕβρεις καὶ αἷτιος γένηται τοῦ σκανδάλου καὶ τῆς ταραχῆς· εἰ δ' οὖν, ἵνα καθαιροῦμαι ἀσυμπαθῶς. τοῦτου γὰρ χάριν ἐγένετο καὶ ἡ παροῦσά μου ὑπόσχεσις κατὰ μῆνα μάιον τῆς ἡ' Ἰνδ. †.

† Ὁ ἐν ἱερομονάχοις ἐλάχιστος Νεόφυτος στέργων ὑπέγραψα †.

CCCLXXXIII. (6893—1385) iunio. ind. VIII.

Metropolitae Gangrorum, Arsenio, evarcho totius Paphlagoniae, confertur per adiunctionem administratio ecclesiae Ancyrae.

CCCLXXXIV. (6893—1385) iunio. ind. VIII.

Metropolitae Iconii suspenditur.

† Πιττάκιον τῷ Ἰκόνιου †.

† Μητροπολίτα Ἰκόνιου· ἐγνώρισεν ἡ μετριότης ἡμῶν, ὅτι καταλιπὼν τὴν ἐκκλησίαν σου ἤλθες αὐτόθι εἰς τὴν Ἀττάλειαν καὶ ἱερουργεῖς καὶ χειροτονεῖς καὶ ποιεῖς τὰ ἀρχιερατικά, μηδεμίαν ἔχων ἄδειαν εἰς τοῦτο καὶ ἐξουσίαν παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ τῆς ἱεράς συνόδου. ἐπεὶ γοῦν τοῦτο οὕτως ἔχει, καὶ οὐκ ἔχεις ἀρνήσασθαι, μετὰ βάρους ἀφορισμοῦ σοι παρακελεύομεθα, ἵνα ὡς ἂν δέξῃ τὴν παρούσαν γραφὴν, ἐξέλθῃς ἀπὸ τῶν αὐτόθι. ἐπεὶ δὲ καὶ παρὰ τοὺς ἱεροὺς κανόνας ἐποίησας, ὅτι εἰς μὲν τὴν ἐκκλησίαν σου, πρὸς ἦν ἀπήρχου, οὐκ ἀπῆλθες, ἀλλ' ἀφήκας αὐτὴν ἀπολιμαντον, ἐτέρας δὲ ἐλάβου μόνος καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ, τῇ οἰκείᾳ ἀφελείᾳ καὶ ἀναισθησίᾳ χρησάμενος, ἔχει σε ἀργὸν πάσης ἀρχιερατικῆς ὑπηρεσίας, μέχρις ἂν καταλάβῃς ἐνταῦθα καὶ κριθῇς καὶ καθαιρεθῇς συνοδικῶς καὶ κανονικῶς †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μὲν ἐν ἰουνίῳ ἰνδ. ἡ †.

CCCLXXXV. (6894—1386) agosto. ind. IX.

Promissio sacerdotis Andronici Basilici.

† Ἐπεὶ ἐνέπεσον πολλάκις εἰς τινὰ παραπτώματα, καὶ ἐξ ἐκείνων παρασυρεῖς ἐποίησα βασιλικὸν ὄρισμὸν ψευδῆ, καὶ διὰ τοῦτο ἐκωλύθη τῆς ἱερουργίας παρὰ τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, καὶ πάλιν διὰ συμπαθείας καὶ μηνύματος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως εὐηργέτησέ μοι ὁ παναγιώτατος ἡμῶν δεσπότης, ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης, τὴν ἱερωσύνην μου, ἥδη καὶ αὐτὸς ὑπόσχομαι πρὸς τὴν μεγίστην ἀγιωσύνην αὐτοῦ ἐνώπιον τῶν τιμιωτάτων ἐξωκατακλήλων, τοῦ τε μεγάλου σκευοφύλακος, τοῦ πρωτεκδίκου καὶ τοῦ πρωτονοταρίου, ἵνα ἀπὸ τοῦ νῦν διατηρῶ ἐμαυτὸν ἀνώτερον πάσης ψαλσογραφίας καὶ πάσης κακῆς πρόσβειος ἀπηγορευ-

μένης τῆ τῶν ἱερῶν πολιτεία· εἰ δὲ εὐρεθῆιν ποτὲ ποιῆσαι τοιοῦτόν τι καὶ προσκρούσαι εἰς τοὺς ἱεροὺς κανόνας, ἵνα καθαιροῦμαι ἀσυμπαθῶς. τούτου γὰρ χάριν ἐγένετο καὶ ἡ παροῦσά μου ὑπόσχεσις κατὰ μῆνα αὐγουστον τῆς θ' ἰνδ. †.

† Γερεὺς ὁ Βασιλικὸς στέργων ὑπέγραφα †.

† Ἐτι ἀσφαλιζομαι, ἵνα μήτε ἔννομον, μήτε παράνομον εὐλογῶ συνοικέσιον παρὰ γνώμην τῆς ἀγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας καὶ τοῦ τιμιωτάτου μεγάλου χαρτοφύλακος· εἰ δὲ ἡ εὐλογία παρὰ γνώμην, ὡς εἴρηται, ἔννομον ἢ παράνομον συνοικέσιον, ἢ ἄλλη τι παρανομία δεικνύηται ἀπρητηῶς, ἢ ψευδογραφίαν ποιῶμαι, ἵνα ἀναπολογῆτως καὶ δίχα τινὸς συμπαθείας ἀπογομνῶμαι πάσης ἱερωσύνης †.

† Γερεὺς Ἀνδρόνικος ὁ Βασιλικὸς †.

CCCLXXXVI. (6895—1386) decembri. ind. X.

Metropolitā Prusae nominatur eparchus.

† Μηνὶ δεκεμβρίῳ ἰνδ. ι' ἐδόθησαν ἐξαρχικῶς τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Προύσης καὶ ὑπερέμφ τὸ Κοτυάσιον καὶ ἡ ἐγορία αὐτοῦ πᾶσα. διὰ τοῦτο καὶ ἐτημειώθη ἐνταῦθα †.

CCCLXXXVII. (6895—1387) ianuario. ind. X.

Patriarcha monet rectores insulae Chii, ut permansant in conventionē facta cum Romanis, mittitque hieromonachum Ieremiam, ut administret iura patriarchalia in ea insula.

† Εὐγενέστατοι ἄρχοντες καὶ διοικηταὶ τῆς νήσου Χίου· ἂν ποτε ἵνα ὀγιαίνῃ ἢ εὐγένειά σας καὶ ἔχη καλῶς. γινώσκει ἀκριβῶς ἡ εὐγένειά σας, ὅτι κατ' ἀρχὰς, ὅτε παρελάβετε τὴν νήσον Χιον καὶ τὸ κάστρον, ἐποίησατε συμφωνίας μετὰ τῶν τοπικῶν τῶν Ῥωμαίων γεγραμμένας, καὶ ἔχετε ταύτας καὶ ὁμεῖς, ἔχομεν δὲ καὶ ἡμεῖς ἐνταῦθα ἐν τῷ σκευοφυλακείῳ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας· τὰ μὲν οὖν ἄλλα, ὅσα εἰσὶν ἐν αὐταῖς γεγραμμένα, οὐδὲν μοι δοκοῦσιν ἀναγκαῖα νῦν ἵνα λέγω περὶ τούτων· ὁ δὲ ἔχω ἐγὼ ἀναγκαιότατον καὶ ἐνὶ καὶ πρῶτον κεφάλαιον εἰς τὰ γεγραμμένα τῆς συμφωνίας, ἐνὶ τοῦτο, ἵνα ἔχωσι τὰ μοναστήρια καὶ ὁ κλῆρος καὶ αἱ ἐκκλησίαι πᾶσαν τὴν τάξιν καὶ κατάστασιν αὐτῶν καὶ τὰ κτήματα καὶ τὰ εἰσοδήματα αὐτῶν, καὶ ἐὰν ἀποθάνῃ ὁ μητροπολίτης, ἵνα γίνηται ἕτερος κατὰ τὴν συνήθειαν τῆς

ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως· τοῦτο ἐνι γεγραμμένον εἰς τὰ ὀρκωμοτικά, ἅπερ ἐποιήσατε καὶ ὤμοσατε ἐπάνω αὐτῶν, ἵνα ἔχωσι τὸ στέργον. ἕστερον δὲ ἀποθανόντος τοῦ μητροπολίτου ἐζητήσατε ὑμεῖς, καὶ ἐγένετο ἄλλη συμφωνία καὶ κατάστασις διὰ συγκατάβασιν διὰ μέσων τῶν ἀρχόντων, τοῦ τε κυροῦ Νικολάου τοῦ Κουρέση καὶ σὺρ Τζιάνο Τορνέλο, εἰς τὸν ἀγιώτατον καὶ ἀοιδίμον πατριάρχην, κῆρ Φιλόθεον, ἵνα ἐπεὶ οὐδὲν ἐνι εὐκολον, ἵνα γένηται ἀρτίως μητροπολίτης Χίου, πρῶτον μὲν, ἵνα ἔχη ὁ πατριάρχης εἰς τὴν Χίον καλόγηρων ἰδικόν του, καὶ κρατῆ τὰ δίκαια τῆς ἐκκλησίας κατὰ τὴν τάξιν καὶ τὴν κατάστασιν τῆς ἡμετέρας ἐκκλησίας· ἔπειτα, ἵνα ἀποδιδῶτε εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν δι' αὐτὸ τοῦτο καὶ ὑπέρπορα ἑκατὸν πενήκοντα, καὶ ἐγένετο τοῦτο καὶ εἰς τὴν ζωὴν ὅλην τοῦ πατριάρχου ἐκεῖνου τοῦ ἀγίου καὶ εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ πατριάρχου τοῦ κῆρ Μακαρίου. ἦλθον καὶ ἐγὼ εἰς τὸ πατριαρχεῖον, καὶ εἶδον τοῦτο γινόμενον, εἶτα εἰς τὴν ἡμέραν τὴν ἰδικὴν μου ἐξεβάλετε τὸν καλόγηρων τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ἐκτός τινος ἀφορμῆς καὶ αἰτίας, καὶ ἐδιώξατε αὐτόν, καὶ ἀπὸ τότε λείπει· καὶ ἀπέμειναν οἱ εὐρισκόμενοι αὐτόθι ἱερεῖς, καὶ ποιοῦσιν ἄτοπα καὶ παρανομίας πολλάς, καὶ ἐνι βαρὺ καὶ εἰς τὸν θεὸν καὶ μέμφεις εἰς τὴν εὐγένειάν σας· διὰ τοῦτο ἔγραφα καὶ μίαν καὶ δις καὶ πολλάκις περὶ τούτου, καὶ οὐδὲ κἄν ἀπεκρίθητέ μοι, καὶ ἔχω καὶ τοῦτο εἰς περιφρόνησίν μου καὶ ἄδικον εἰς τὸν θεὸν καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν αὐτοῦ. ὑμεῖς οὖν, ὡς ἀκούω παρὰ πολλῶν, ὅτι ἐστὲ ἀνθρώποι καλοὶ καὶ φιλοδίκαιοι, καὶ ζητεῖτε καὶ τοῦ μικροτέρου ἀνθρώπου τὸ δίκαιον, τὸ δὲ δίκαιον τοῦ θεοῦ ἵνα ἀπολύητε, πόσον ἐνι βαρὺ εἰς τὰς ψυχὰς ὑμῶν. διὰ ταῦτα ἀναγκασθεὶς ἐγὼ νῦν ἔπεμψα αὐτόθι ἀνθρώπον καλὸν καὶ ἀξιόλογον, φρόνιμον καὶ εἰρηνικόν, τὸν ἱερομόναχον καὶ πνευματικὸν κῆρ Ἰερεμίαν, εἰς τὸ κρατεῖν καὶ ἐπιτηρεῖν τὴν ἐκκλησίαν, ἵνα ἦ καὶ διὰ τιμὴν τῆς εὐγενείας σας καὶ διὰ ψυχικὴν ὠφέλειαν τῶν χριστιανῶν· ἀξιώ γοῦν τὴν εὐγένειάν σας, ἵνα δέξησθε αὐτόν καὶ δῶτε αὐτῷ καὶ κάθισμα, ἵνα κάθηται, καθὼς ἐνι τὸ δίκαιον· εἰ δὲ οὐ ποιήσατε τοῦτο, καθὼς ἐνι δίκαιον, ἰδοὺ, ὑμεῖς καταλύετε τὴν δευτέραν συμφωνίαν, ἣν ἐποιήσαμεν, ἣν καὶ ἐστείλαμεν αὐτόθι γεγραμμένην μετὰ βούλλης πατριαρχικῆς, καὶ ἔχετε ταύτην. εἰμὶ γοῦν ἐγὼ ἀπὸ τούτου ἀνέθυμος, διότι ὑμεῖς καταλύετε αὐτήν, καὶ ἐγὼ κατὰ τὴν προτέραν συμφωνίαν καὶ κατάστασιν ὑμῶν, ἣν ἐποιή-

σατε, ὅτε παρελάβετε τὴν νῆσον, καὶ ὠμόσατε ἐγγράφως, ἵνα στέργητε ταύτην, ἧς καὶ ἔχομεν ἐνταῦθα τὸ ἴσον, μέλλω χειροτονήσειν μετὰ τῆς συνόδου τῶν ἀρχιερέων γνήσιον μητροπολίτην Χίου, καθὼς ὑπόσχεσθε ὑμεῖς ἐγγράφως· καὶ ἐκεῖνος αἶθε, πῶς μέλλει ζητεῖν τὸ δίκαιον αὐτοῦ. τοῦτο δὲ πάλιν λέγω, ὅτι ἐγὼ οὐδὲν πταίω, οὐδὲ καταλύω τὴν δευτέραν συμφωνίαν. εἰ δὲ καταλύετε ταύτην ὑμεῖς, τότε καὶ ὅσα ἐκρατήσατε δίκαια τῆς ἐκκλησίας καὶ συνεχώρησεν αὐτὰ ἡ ἐκκλησία, ἀσπυγώρητα μέλλω ἔχειν αὐτὰ, καὶ θέλετε ὑφείλιν ἀντιστρέψαι αὐτὰ, ὃ θεὸς ποιῆσαι τὴν εὐγένειάν σας πολυχρόνιον †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μῆνι Ἰανουαρίῳ ἰνδ. ι' †.

III. † Μῆνι Ἰανουαρίῳ ἰνδ. ι' ἐδόθη πρὸς τὸν ἱερομόναχον καὶ πνευματικὸν κῆρ Ἰερυσίαν γράμμα ἐξαρχικόν, ὅπως ἀπέλθῃ εἰς τὴν νῆσον Χίον, καὶ διενεργῇ πάντα τὰ πατριαρχικά δίκαια. ἔτι τε καθιεροῖ καὶ θεῖους ναοὺς καὶ σφραγίζῃ καὶ ἀναγνώστας. διὰ τοῦτο ἐσημειώθη καὶ ἐνταῦθα †.

CCCLXXXVIII. (6895—1387) ianuario. ind. X.

Patriarcha componit controversiam ortam inter metropolitanos Attaliae et Myrorum.

† Ἐπεὶ ὁ ἱερώτατος μητροπολίτης Πέργης καὶ Ἀτταλείας, ὑπέρτιμος καὶ ἐξαρχὸς δευτέρας Παμφυλίας, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸς ἀδελφὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργὸς, ἀπῆλθε χειροτονηθεὶς εἰς τὴνδε τὴν ἐκκλησίαν αὐτοῦ, καταφρονήσας καὶ πελάγους καὶ κόπου τοσοῦτου καὶ αὐτοῦ τοῦ σωματικοῦ θανάτου διὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ Χριστοῦ καὶ τὸ χρέος, ὅπερ ὑφείλει ἐφ' ἑαυτῷ, ὑπὲρ ὧν ἐδέξατο χριστιανῶν, εὔρε δὲ μὴ μόνον τὴν τοῦ κρατοῦντος ἔθνους ἐκεῖ δυναστείαν καὶ ἐξουσίαν πάντα τὰ τῆς ἐκκλησίας αὐτοῦ λαβοῦσαν καὶ κατέχουσαν, πρὸς δὲ καὶ τέλη ἐτήσια βαρύτατα αὐτὸν ἀπαιτούσαν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἱερώτατον μητροπολίτην Μύρων καὶ ὑπέρτιμον χώρας τινὰς λαβόντα τῇ τοῦ ἀρχοντος ἐκεῖ ἐνδόσει καὶ κρίσει ὑποκειμένας μὲν τῇ τῶν Μυρέων ἐκκλησίᾳ, πρὸ δὲ χρόνων κατεχομένας παρὰ τῶν κατὰ καιροῦς προϊσταμένων ἀρχιερατικῶς τῆς μητροπόλεως Ἀτταλείας, ἀφ' ὧν ἐπορίζοντο καὶ τὰ πρὸς ἀναγκαίαν διατροφήν οἱ

τῆς Ἀτταλείας, καὶ ἦσαν ἐκεῖ προσμένοντες καὶ τὸν ὀλίγον ἐκεῖ τοῦ
 κυρίου λαὸν πνευματικῶς ποιμαίνοντες καὶ πρὸς σωτηρίαν καθυδη-
 γοῦντες, καὶ μὴ δυνάμενος ὁ Ἀτταλείας φέρειν τὴν κακοπάθειαν καὶ
 τὴν στενοχωρίαν, ἔτι ἐκεῖ καθήμενος ἐζήτησε βοήθειαν παρὰ τῆς
 ἡμῶν μετριότητος, καὶ ἔγραφεν αὐτῇ τῷ Μορέων, οὐδὲν δὲ πλέον ἐγέ-
 νετο, ἀλλ' ἔστιν αὐτὰς ὡς οἰκείας κατέχων, ἡγουν τὸν Φοῖνικα, τὸν
 Βαθὸν Ποταμὸν, τὴν Ὀρικαντὴν καὶ τὸ Στενὸν, καὶ νῦν ἀναγκασθεὶς
 ἐπανῆλθεν ἐνταῦθα, ταῦτά τε τῆς ἐνδείας αὐτοῦ ἐκτραγηδῶν καὶ ὡς
 οὐκ ἔστιν ὅλως δυνατόν ἐκεῖ πλέον ἢ αὐτὸν ἢ ἕτερον ἀρχιερέα ἐπιδημῆσαι.
 τῶν δὲ τῶν χωρῶν ὅστω κατεχομένων παρὰ τοῦ Μορέων ἢ μετριότης
 ἡμῶν τὸ ἀναγκαῖον ἰδοῦσα τοῦ πράγματος καὶ μήτε δίκαιον κρίνουσα
 τὸν Μορέων τούτων στερηθῆναι, ὑποκειμένων τῇ αὐτοῦ ἐκκλησίᾳ, μήτε
 ἄλλην ἐκκλησίαν ἐν τοῖς ἐκεῖ μέρεσι ἔχουσα, προσθεῖ τῇ Ἀτταλείᾳ ἐπι-
 πορισμῶ τινι καὶ προμηθείᾳ τοῦ μητροπολίτου, βουλομένη καὶ ταύτην
 ἵστασθαι τὴν τῆς Ἀτταλείας καὶ τὴν τῶν Μορέων ἔχειν τὰ ἴδια,
 ἐπειδὴ προφθάσασα ἐδεδώκει τῷ Μορέων κατ' ἐπίδοσιν τὴν ἀγιωτά-
 την μητρόπολιν Ῥόδου, διαγινώσκει καὶ παρακελεύεται ἢ μετριότης
 ἡμῶν συνοδικῶς, ὡς, εἰ μὲν ἐθελήσει ὁ Μορέων ἀπολῦσαι τὰς εἰρη-
 μένας χώρας, ὥστε κατέχειν αὐτὰς τὸν Ἀτταλείας κατ' ἐπίδοσιν καὶ
 τὰ ἐκεῖ ἐκκλησιαστικὰ διενεργεῖν καὶ ἐπιδημεῖν αὐταῖς καὶ λαμβάνειν
 τὰ πρὸς ἴδιαν διατροφήν, καθὼς καὶ οἱ πρὸ αὐτοῦ τινες τῶν τῆς Ἀτ-
 ταλείας κατεῖχον μητροπολιτῶν, ἔστω καὶ ὁ Μορέων κατέχων τὴν Ῥόδον
 μετὰ τῶν περὶ αὐτὴν, ὡς παρεδόθη αὐτῷ παρ' ἡμῶν· εἰ δὲ βουλη-
 θεῖη αὐτὸς ἐκεῖνας κατέχειν ὡς ἴδιας τὰς χώρας, ἐκχωρεῖ καὶ ἄδειαν
 δίδωσι τῷ βῆθέντι Ἀτταλείας ἐπιλαβέσθαι τῆς μητροπόλεως Ῥόδου
 ἐπιδόσεως λόγου καὶ μετὰ πάσης ἀδείας καὶ ἐξουσίας ἱερουργεῖν καὶ
 ἐν τῇ Κῷ καὶ τῇ αὐτῶν ἐνορίᾳ καὶ χειροτονεῖν ἀναγνώσττας, ὑποδια-
 κόνους, διακόνους καὶ πρεσβυτέρους, θείους καὶ ἱεροῦς ναοὺς καθιε-
 ροῦν, πνευματικοὺς πατέρας ἐγκαθιστᾶν, καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν, πάντα
 πράττειν τὰ ἐκκλησιαστικὰ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Ῥόδῳ καὶ τῇ Κῷ καὶ
 πάσῃ τῇ ἐνορίᾳ αὐτῶν, μηδεμίαν ἐπαγαγόντος αὐτῷ τοῦ Μορέων διεν-
 ὄχλησιν ἢ καταδυναστείαν καὶ ἐπὶ ἥθειαν, ἐπεὶ οὐκ ἀφαιροῦμέν τι τῆς
 ἐνορίας αὐτοῦ, ἀλλὰ τὴν ἴδιαν αὐτῷ τῷ Ἀτταλείας παρέχομεν ἐκκλη-
 σίαν, καὶ τοῦτο δὲ διὰ τὴν πολλὴν τούτου ἀνάγκην πράττομεν καὶ
 ταλαιπωρίαν, εἰδότες, ὅστω δυνατόν εἶναι καὶ ἀμφοτέρως τὰς ἐκκλη-

σίας ἴστασθαι καὶ ποιμαίνεσθαι καὶ τοὺς ἐν αὐταῖς ἀρχιερεῖς ἔχειν τὰ πρὸς ζωὴν, καὶ ἄδικον κρίναντες, ἐνθὺν αὐτάς καὶ ἀμφοτέρας οὕτω τηρεῖσθαι καλῶς, τὴν μὲν τοσαῦτα χορηγεῖσθαι, τὴν δὲ καὶ αὐτῶν στερεῖσθαι τῶν ἀναγκαίων, ὥς μηδὲ χώραν ἔχειν ἐν αὐτῇ τὸν αὐτῆς προῖστάμενον. διὰ τοῦτο καὶ ὑφείλει ὁ Ἀτταλείας ἐπιλαβέσθαι τῆς ἐκκλησίας ταύτης τῆς Ῥόδου καὶ τῆς Κῶ καὶ πάντα πράττειν τὰ ἐκχωρηθέντα ταύτῃ ἐκκλησιαστικά, εἴπερ ὁ Μυρέων οὐ πεισθείη αὐτῷ παραδοῦναι τὰς δηλωθείσας χώρας, ὑφειλόντων καὶ τῶν ἐν τῇ Ῥόδῳ κληρικῶν, ἱερωμένων, ἀρχόντων καὶ παντός τοῦ χριστιανώμου πληρώματος ὑποτάσσασθαι αὐτῷ καὶ ζητεῖν παρ' αὐτοῦ πᾶσαν τὴν ἐκκλησιαστικὴν, ἣν ἂν χρήζωσιν, ὑπηρεσίαν καὶ στέργειν τὰ παρ' αὐτοῦ γινόμενα, ὥς παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος λαβόντος τὴν ἄδειαν καὶ ἐξουσίαν, μηδεὸς τῶν ἀπάντων ἔχοντος ἄδειαν ἐναντιωθῆναι αὐτῷ τὸ σύνολον, ἐπεὶ ὁ τοῦτο τολμήσων εὐθύνην λήφεται κανονικὴν τὴν ἀξίαν παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος. τοῦτου γὰρ χάριν ἀπολέλυται αὐτῷ καὶ τὸ παρὸν συνοδικὸν αὐτῆς γράμμα εἰς ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μὴνὶ Ἰαννουαρίῳ ἰνδ. ι' †.

CCCLXXXIX. (6895—1387) 3. ianuarii. ind. X.

Patriarcha metropolitanam Myrorum iubet metropolitanas Attaliae restituere quaedam loca.

† Ἰερώτατε μητροπολίτα Μύρων, ὑπέριμε καὶ ἔξαρχε πάσης Ἀσκίας, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφὲ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργγέ· χάρις εἴη καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ τῇ σῇ ἱερότητι. οἶδεν ἡ ἱερότης σου, ὅπως ἔγραψεν ἐνταῦθα εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα ὁ ἱερώτατος μητροπολίτης Πέργης καὶ Ἀτταλείας, ὑπέριμος καὶ ἔξαρχος δευτέρας Παμφυλίας, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸς ἀδελφὸς αὐτῆς καὶ συλλειτουργγός, καὶ ἀνέφερεν, ὅτι οἱ πρὸ αὐτοῦ ἀρχιερεῖς Ἀτταλείας εἶχον χώρας τινὰς, τὸν Φοῖνικα, τὸν Βαθὺν Ποταμὸν, τὴν Ὀρικαντὴν καὶ τὸ Στενὸν, ἡ δὲ ἱερότης σου ἔλαβες ταῦτα, καὶ στερεῖται οὗτος τοῦ ἰδίου δικαίου, καὶ πάσχει καὶ στενοχωρεῖται ἐγράψαμεν οὖν τότε πρὸς τὴν σὴν ἱερότητα, ἵνα ἀπολύσῃς αὐτὰ ὡς τῆς ἐκκλησίας αὐτοῦ ἴδια· εἶτα ἦλθεν ἐνταῦθα ἀποσταλεῖς παρὰ σου ὁ κδρ Πρόχορος, λέγων, ὅτι τῆς ἐκκλησίας τῶν Μύρων εἰσὶ ταῦτα, καὶ οὐ

τῆς Ἀτταλείας, καὶ ἐγράψαμεν, ἵνα γένηται ἐξέτασις, καὶ εἴ τις εὐ-
 ρεθῶσιν, ἵνα κατέχη αὐτά· νῦν ἦλθεν ἐνταῦθα ὁ Ἀτταλείας, καὶ λέ-
 γει μὲν, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς τοῦ Μύρων ἦσαν, πρὸ δὲ χρόνων ἐπέκεινα
 τῶν τριάκοντα κατέσχον αὐτὰ κατὰ διαδοχὴν οἱ τῆς Ἀτταλείας ἀρχιε-
 ρεῖς μέχρι καὶ τοῦ νῦν, καὶ τοσοῦτον περιέστη ἡ ἀπορία τῆς Ἀτταλείας,
 ὅτι δίχα τῶν χωρίων τούτων οὐδὲ ἐκκλησία ἔστι, οὐδὲ δυνατόν ἐστι
 κατοικῆσαι ὅλως ἐν αὐτῇ ἀρχιερέα ἀνευ τούτων. ἐπικαμφθεῖσα τοίνυν
 αὐτῷ ἡ μετριότης ἡμῶν γράφει καὶ παραδῆλοι πρὸς τὴν σὴν ἱερότητα
 καὶ διακρίνει οὕτως· ὅτι πρῶτον μὲν οὐδὲν ἐνὶ καλόν, ἵνα μία ἐκκλη-
 σία αὐξήθῃ, καὶ ἔχη προσόδους πολλὰς καὶ χωρία καὶ κτήματα, ἄλλη
 δὲ ἀπορήσῃ τέλειον, ὥστε μὴδὲ δύνασθαι τρέφειν ἐπίσκοπον, ἀλλ'
 ἐπεὶ καὶ πρὸ πολλῶν χρόνων ἐνεμήθη ταῦτα ἡ Ἀτταλεία, καὶ ἀδια-
 κόπως κατέσχον αὐτὰ οἱ ταύτης ἀρχιερεῖς, ἵνα κρατῇ πάλιν ταῦτα ὁ
 Ἀτταλείας. ἐπεὶ δὲ οἱ ἱεροὶ κανόνες βῆτως περὶ τούτου λέγουσιν, ἵνα
 κατεχόμενα παρὰ τινος ἐκκλησίας ἐπὶ τριάκοντα χρόνοις διαμένωσιν
 ἀναφαίρετα, ἡ δὲ ἱερότης σου ἔχεις μὲν τὴν ἐνορίαν σου πᾶσαν, ἔχεις
 δὲ ἐπέκεινα, παρ' ἐμοῦ λαβὼν τὴν τε Ῥόδον μετὰ πάσης τῆς ἐνορίας
 αὐτῆς καὶ τὴν Κῶν καὶ τὰ ἄλλα, ἅπερ ἔχεις, καὶ ἀρκετὰ εἰσι ταῦτα
 εἰς σέ, εἰ δὲ ἀντιποιοῦμενος καὶ ἐτι τῶν εἰρημένων χωρῶν θέλεις
 ταύτας κατέχειν ὡς τῆς ἐκκλησίας σου, καλῶς λέγεις, καὶ ἔχε ταύ-
 τας, πλὴν, ἅπερ σοι ἔδωκα ἐγὼ, ἄδειαν ἔχω δοῦναι πρὸς ἕτερον, καὶ
 δέδωκα πρὸς τὸν Ἀτταλείας διὰ γράμματός μου ταῦτα, καὶ ἀπολυ-
 θήτωσαν παρὰ τῆς σῆς ἱερότητος· οἷον τοῦν θέλεις καὶ ἔχεις εὐκο-
 λον ἐκ τῶν δύο, ἐκεῖνο ποίησον· ἢ ἀπόλυσον τὰς χώρας ταύτας, ἵνα
 ἔχη αὐτάς ὁ Ἀτταλείας, καὶ ἔχε σὺ τὰ ἄλλα πάντα, ἢ ἂν θέλῃς νὰ
 ἔχῃς ἐκεῖνας, ἀπόλυσον τὴν Ῥόδον καὶ τὰ ἄλλα πάντα, ἵνα κατέχη
 ὁ Ἀτταλείας, ἐπεὶ καὶ γράμμα μου κρατεῖ εἰς τοῦτο. ἀνοπερθέτως τοί-
 νυν καὶ ἀμεταθέτως γενέσθω ἐν ἐκ τῶν δύο, καθὼς παρακελεύεται
 ἡ μετριότης ἡμῶν, καὶ εἰρηνεύετε πρὸς ἀλλήλους, ὡς ἀδελφοὶ καὶ
 ἀρχιερεῖς καὶ τῆς εἰρήνης διδάσκαλοι, καὶ μῆτε αὐτὸς διανοχλαίτω τῇ
 σῇ ἱερότητι πρὸς τὸν ἀμηράν, μῆτε σὺ αὐτῷ, ἀνάξια γάρ εἰσι τοί-
 αῦτα τοῦ καθ' ἡμᾶς τάγματος καὶ τῆς ἀρχιερωσύνης. ἡ χάρις τοῦ
 θεοῦ εἴη μετὰ τῆς σῆς ἱερότητος. ἀπελύθη τῇ γ' †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς
 τὸ μῆνι ἰανουαρίῳ ἰνδ. ε' †.

CCCXC. (6895—1387) 2. maii. (Ind. X).

Synodus statuit designandos esse duos episcopos qui examinent controversiam ortam inter metropolitae Ephesi et Smyrnae.

I. † Μηνί ματίῳ, ἡμέρα β', προκαθημένου τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, συνοδικῶς συνεδριαζόντων τῇ μεγίστῃ ἀγιστῶν αὐτοῦ καὶ ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, τοῦ Θεσσαλονίκης, τοῦ Νικομηδείας, τοῦ Μονεμβασίας, τοῦ Ἀμασειας, τοῦ Ἀδριανουπόλεως, τοῦ Σερρών, τοῦ Γάννου καὶ τοῦ Ῥωσίας, ἐκινήθη εἰς τὸ μέσον ἡ ὑπόθεσις, ἣν ἔχει ὁ Ἐφέσου μετὰ τοῦ Σμύρνης περὶ ἐνοριακῶν δικαίων τῶν Ἀμβριούλων λεγομένων, καὶ ἀπεφάνθη συνοδικῶς, ἵνα γένηται τιμια πατριαρχικὴ γραφὴ πρὸς δύο τινὰς ἀρχιερεῖς τῶν ἐκεῖσε πλησιοχώρων, καὶ ἀπέλθωσι καὶ ἐξετάσωσιν ἐκεῖνοι ἀκριβῶς, καὶ πᾶν, ὕπερ ἂν εὑρεθῆι ἀπὸ ἀκριβοῦς ἐξετάσεως, σταλῶσιν ἐνταῦθα, καὶ δοθῆ ἡ ἀπόφασις παρὰ τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου. διὰ τοῦτο καὶ ἐσημειώθη ἐνταῦθα †.

II. †. Τῷ αὐτῷ μηνί ἐδόθη τῷ Σμύρνης ἐξαρχικῶς ἡ σεβασμία πατριαρχικὴ μογῆ τοῦ Κρίτζου †.

CCCXCI. Sine anno.

Patriarcha confert Michaeli Exarcho administrationem iurium patriarchalium in urbe Philadelphia.

† Ἡ μετριότης ἡμῶν τὸ παρὸν αὐτῆς ἀπολύουσα γράμμα ἀνατίθησι τῷ εὐλαβεστάτῳ προβυτέρῳ Μιχαήλ τῷ Ἐξάρχῳ τὴν οἰκονομίαν καὶ διοίκησιν τῶν ἐν τῇ θεοσώστῳ πόλει Φιλαδελφείᾳ πατριαρχικῶν δικαίων, ὅς ὃν καὶ ὑφείλει ἐπιλαβέσθαι αὐτῶν, ἐνθα ἂν ὦσιν, ἐν καθίσμασιν, ἐν μοναῖς, ἐν ἐκκλησίαις καὶ πανταχοῦ, καὶ φροντίζειν καὶ ἐπιμελεῖσθαι αὐτῶν καὶ σπουδάζειν παντὶ τρόπῳ καὶ πάσῃ δυνάμει ὑπὲρ τῆς αὐτῶν συστάσεως καὶ βελτιώσεως καὶ ἀξίσεως ἐπὶ τῷ καὶ τοῦς θεῖους ναοὺς ψάλλεσθαι εἰς ἕμνον θεοῦ καὶ ἁγιασμόν τῶν προσερχομένων εἰς αὐτοὺς καὶ τὰ εἰσοδήματα αὐτῶν καὶ τὰ κτήματα προκόπτειν καὶ ἐπίδοσιν λαμβάνειν τὴν πρέπουσαν καὶ κατέχειν αὐτὰ

τα δίκαια ἀπὸ τοῦ νῦν χρόνου τέσσαρας καὶ ἐπὶ ἀδελφας ἔχειν καὶ ἐξουσίαν εἰσάγειν ἱερεῖς ἐν αὐτοῖς τοὺς δοξαστάς αὐτῇ ἀρμοδίους ἐπὶ βελτιώσει τῶν κτημάτων καὶ ὑμνηθῆναι τῶν ναῶν καὶ ἐξάγειν τοὺς μὴ τοιοῦτους καὶ ποιεῖν ἐν αὐτοῖς τὰ δοκοῦντα αὐτῇ εἰς σύστασιν αὐτῶν καὶ αὔξειν, ἐπειδὴ τὰ δίκαια ἔχει τῆς ἡμῶν μετριότητος, καὶ τοιαύτην ἰσχὺν ἔλαβε καὶ ἐξουσίαν παρ' αὐτῆς, ὀφειλοῦσι δὲ καὶ πάντες οἱ ἐν αὐτοῖς τοῖς πατριαρχικαῖς δίκαισι, ἱερωμένοι, μοναχοὶ καὶ λαῖκοὶ τὴν προσήκουσαν ἀποδιδόναι αὐτῇ στοργὴν καὶ τιμὴν καὶ εὐπειθειαν καὶ στέργειν τὰ παρ' αὐτοῦ πραττόμενα ἐπὶ συστάσει τῶνδε τῶν πατριαρχικῶν δικαίων καὶ μὴ ἀντιλέγειν, μηδὲ ἀντιτίτασθαι· εἰ δὲ καὶ τινες ἐφθασαν καὶ ἐκράτησαν δυναστεύσαντες πατριαρχικὰ δίκαια, καὶ οὐ βούλονται ἀπολῦσαι αὐτὰ, οὐδὲ ἀποδιδόναι τὸ ἄνωθεν καὶ ἐξ ἀρχῆς πατριαρχικὸν δίκαιον πρὸς τὸν ἔξαρχον, εἰ μὲν ἀπολύτῳσι ταῦτα ἐκόντες διὰ τὸ τοῦ θεοῦ δίκαιον καὶ τῆς ἐκκλησίας, συγγνώμης τεύξονται περὶ τῶν παρελθόντων καὶ ἀπὸ θεοῦ καὶ ἀφ' ἡμῶν, εἰ δὲ δυναστεύειν καὶ ἔτι θελήσουσιν, ἐπειδὴ ἡ περιφρόνησις αὕτη εἰς τὸν θεὸν ἀνέρχεται, καὶ ἡμεῖς τὴν τοιαύτην φοβὴν ἐκκαθαίρειν καὶ ἐκπλῦναι τῆς ἀμαρτίας βουλόμεθα καὶ τοῦτο ἡμῖν τὸ ἔργον τὸ φιλοχὰς ἀρπάζειν ἐκ τῆς τοῦ πονηροῦ τυραννίδος καὶ λόγοις καὶ εἰσηγήσεσι καὶ παραινήσεσι, ἔστι δ' ὅτε καὶ τιμωρίας καὶ κολάσεις πνευματικαῖς, ἀφορισμῶν καὶ τυποβληθῆσονται οἱ τοιοῦτοι, εἴπερ εἰσὶ λαῖκοὶ, εἰ δὲ ἱερωμένοι, ἀργίαν καὶ καθάρσεις λήφονται κανονικῶς παρὰ τῆς τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας· τούτου γὰρ χάριν ἀπολέλυται αὐτῇ καὶ τὸ παρὸν ἐνταλτήριον γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος ἢ ἀσφάλειαν †.

CCXXCII. 6895 (1387) 22. martii. (ind. X.)

Promissio diaconi Manuelli Sjurupoli.

† Ἐπειδὴ χρόνων ὧν εἴκοσι δύο ἤξιστα καὶ παρακάτω τὸν παναγιώτατον ἡμῶν αὐθέντην καὶ δεσπότην, τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην, ἀναχθῆναι εἰς τὸ τῆς ἱερωσύνης ἀξίωμα καὶ γενέσθαι μετὰ τὸν κανον, προσδεξάμενος οὖν τὴν πολλὴν μου παράκλησιν καὶ ἀξίωσιν, ὤρισε καὶ ἀνέδωκε τούτο, ἐζητήθη δὲ δοῦναι ὑπόσχεσιν καὶ ὁμολογεῖν, ὅταν ἐρωτηθῶ, ὅτι ἐγενόμενον εἰκοσιδύο χρόνων ἀνάκτορα, ἤδη λέγω καὶ ὑπόσχομαι, ὅτι οὐ μὴ εἶπω ἄλλως, ὡς ἐφαίται, ὅταν ἐρωτηθῶ, εἰ δὲ μὴ, ἵνα καταδικάζομαι καὶ ἄρω ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας.

κονίας, τούτου γὰρ χάριν ἐγένετο καὶ ἡ παραστά μου ὑπόχρετις δι' ἀσφάλειαν ἐν μηνί μαρτίῳ, κβ', ἔτους ςωηε' †.

† Ὁ τοῦ ἐβαγεῦς κλήρου τῆς μεγάλης ἀγιώ-
τάτης τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας καὶ ὑποδιάκονος
Μανοῦήλ ὁ Σγαυρόπουλος †.

CCXCIII. (6895—1387) 29. maii. ind. X.

Cyprianus, metropolitae Russiæ, in ius vocatur.

† Μηνί μαίῳ, κθ' ἡμέρα, δ', ἰνδ. ι', προκαθημένον τοῦ παναγιω-
τάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ἐν τοῖς κελίοις
αὐτοῦ τοῖς ἐν τοῖς δεξιοῖς κατηχουμανείοις, συνεδριαζόντων τῇ μεγάλῃ
ἀγιωσύνῃ αὐτοῦ τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, τοῦ Θεο-
σαλονίκης, τοῦ Ἐφέσου, τοῦ Νικομηδείας, τοῦ Μονεμβασίας, τοῦ Ἀμα-
σειας, τοῦ Ἀδριανουπόλεως, τοῦ Σερρών καὶ τοῦ Γάννου, ἐλαλήθη
περὶ τοῦ μητροπολίτου Ῥωσίας, κῆρ Κυπριανοῦ, ζητήσαντος τοῦ κρα-
ταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, ἵνα ἀπέλθῃ πρῶτον
εἰς τὴν δουλείαν, εἰς ἣν ἀποστέλλεται ὀρισμῶ τῆς ἀγίας βασιλείας
αὐτοῦ, καὶ μετὰ ταῦτα ἔλθῃ καὶ κριθῇ συνοδικῶς περὶ τῶν ἐγκλημά-
των ὧν κατηγορεῖται, καὶ πάντες οἱ ἀρχιερεῖς εἶπον ἐκ κοινῆς γνώ-
μης, ἐπιψηφισαμένου καὶ τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκου-
μενικοῦ πατριάρχου, γενέσθαι τοῦτο διὰ τε τὴν ζήτησιν τοῦ βασιλέως
τοῦ ἀγίου καὶ διὰ τὸ κοινωφελές τῆς δουλείας, καθὼς καὶ τοῦτο διο-
ρίζεται, πλὴν ἵνα ἀπαραιτήτως ὑποστρέψῃ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν
ἄνευ μεγάλης ἀνάγκης καὶ ἀπαραιτήτου ἐντός ἐνός χρόνου, καὶ ἵνα
μηδὲως ἐνεργήσῃ τι ἱερατικὸν ἐν τῇ μεγάλῃ Ῥωσίᾳ, μήτε ὅπως
ἀπέλθῃ ἔκει, εἰ μὴ εἰς μόνην τὴν ἐνορίαν, εἰς ἣν εὐρίσκεται σήμε-
ρον, καὶ ἵνα, ἀφ' οὗ ἔλθῃ, μὴ ἔχῃ ἄδειαν παραιτήσασθαι τὴν κρίσιν
τῆς θείας καὶ ἱερᾶς συνόδου, ἀλλὰ δίχα τινὸς λόγου καὶ τῆς τοχού-
σης προφάσεως κριθῇ εἰς τὴν σύνοδον, περὶ ὧν ἐγκαλεῖται· ἂν δὲ
ἀθετήσῃ ἕν τι ἀπὸ τούτων, ἵνα καὶ δίχα κρίσεως ὑπάρχῃ κατάδεξι-
κασμένος καὶ καθηρημένος, καὶ ἵνα δῶ αὐτὸς ὁ μητροπολίτης κῆρ
Κυπριανὸς ἔγγραφον ὑπόσχεσιν περὶ τούτων πάντων, ὃ καὶ ἐγένετο,
καὶ ὑπεσχέθη καὶ ἑατέρως ταῦτα, ὑπογράφας τὴν ὑπόχρεσιν οἰκειοχί-
ρως. ἐδόθη δὲ αὐτῷ καὶ συγχώρητις συνοδικῶς, ἵνα ἱερουργῇ, ἕως ἂν

κρηθῆ, καὶ δι' ἀσφάλειαν ἐγένετο καὶ ἡ παρῶντα παρατηρησιώσις, βεβαιωθείσα καὶ ταῖς ὑπογραφαῖς τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων †.

† Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Θεσσαλονίκης Ἰσιδωρος †. † . . . † Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Νικομηδείας Μακάριος †. † Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Μονεμβασίας Ἰωσήφ †. † Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Ἀμασείας καὶ πρόεδρος Μηδείας Μεγαήλ †. † Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Ἀδριανουπόλεως Ματθαῖος †. † Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Σερρών Ματθαῖος †. † Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Γάννου Νικανῶρος †.

CCCXCIV. (6897—1389) aprili. ind. XII.

Professio fidei Nicolai Amarnati.

CCCXCV. (6895—1387) ianuo. ind. X.

Synodus tollit ordinationem Ioannis Lincolopolae, a metropolitae Nicaeae contra canones factam.

I. † Μηνὶ ἰουλίῳ ἰνδ. δεκάτης, προκαθήμενου τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ἐν ταῖς καλλίσις αὐτοῦ τοῖς ἐν τοῖς δεξιοῖς κατηγουμενεῖσι, συνεδριαζόντων τῇ μεγίστῃ ἀγιωσύνῃ αὐτοῦ ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, τοῦ Θεσσαλονίκης, τοῦ Ἐφέσου, τοῦ Νικομηδείας, τοῦ Νικαίας, τοῦ Μονεμβασίας, τοῦ Ἀδριανουπόλεως, τοῦ Γάννου, ἔει τε παρακαθήμενων τιμιωτάτων ἐξωκατακλήλων καὶ παρισταμένων θεοφιλεστάτων δεσποτικῶν ἀρχόντων καὶ τῶν λοιπῶν κληρικῶν, ὁ τιμιώτατος μέγας χαρτοφύλαξ ἀνήνεγκεν εἰς τὴν μεγίστην ἀγιωσύνην αὐτοῦ οὕτως· ἐγὼ, δέσποτά μου ἄγιε, εἶδον πρᾶγμα γεγονὸς ἄτοπον λίαν καὶ τὴν ἐμαυτοῦ τιμὴν περιποιούμενος, μὴ ποτε μαθὼν ἢ μεγίστη ἀγιωσύνη σου τοῦτο παρ' ἐτέρου μέμφιν ἐπαγάγῃς μοι ὡς ἐξεταστῇ τῶν τισούτων, ἅμα δὲ καὶ τὸ καθαρὸν καὶ ἀκίβδηλον τῆς ἱερατικῆς πολιτείας περιποιούμενος καὶ λίαν φροντίζων, ἀναφέρω, οὐχ ὡς ἐγκαλῶν τῇ Νικαίας, ἀλλὰ τὴν διάρθρωσιν τοῦ ἀτοπήματος βουλούμενος· πρὸ χρόνων τινῶν ἦλθεν εἰς ἐμὲ ὁ τοῦ Λινελοπόλη ἐκείνου υἱός, ὁ Ἰωάννης, καὶ ἐλυπεῖτο κατὰ τοῦ πενθεροῦ αὐτοῦ, πρεσβυτέρου Μανουὴλ τοῦ Λεονταρίτου, λέγων, ὅτι ἀπεστέρηται

αὐτὸν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, ἐζήτησε δὲ παρ' ἐμοῦ βοήθειαν εἰς τοῦτο, μετσκομισάμην δὲ τὸν τοιοῦτον πρεσβύτερον, καὶ ἐρωτήσας αὐτὸν, ὅτου χάριν οὕτως ἐποίησεν, εἶπέ μοι ἐνώπιον τῶν ἐπισκοπειανῶν, ὅτι πολλά ἀναγκασθεὶς τοῦτο πεποιήκα, ἔλαβε γάρ αὐτὸν γαμβρὸν ἐπὶ τὸ ἀναχθῆναι εἰς ἱερωσύνην, ὃ δὲ ἐξακέϊλας εἰς ἀτοπήματα κατέφαγε τὴν προικα αὐτοῦ καὶ ἔτι τὰ γονικῶθεν ἐλθόντα αὐτῷ ἐν κατηλίαις καὶ λοιποῖς ἀτοπήμασιν, ὥστε αὐξέει εἰς ἱερωσύνην ἀναχθῆσθαι, καὶ λυπηθεὶς ἐποίησα τοῦτο. ἐγὼ δὲ ἐπέστρεψα αὐτὸν ἀπελθεῖν καὶ δοῦναι τῷ Ἰωάννῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, εἰπὼν, ὡς οὐκ ἔστι δίκαιον ἀφίστασθαι τὴν θυγατέρα σου τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς διὰ τὸ ἀπολέσθαι αὐτὸν τὸν τῆς ἱερωσύνης βαθμὸν συνεργία τοῦ δαίμονος, θύναται γάρ καὶ θίχα ἱερωσύνης διατρέψαι αὐτήν, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ πάντες. ἐρωτηθεὶς δὲ παρ' ἐμοῦ καὶ ὁ πνευματικὸς αὐτοῦ, ὁ ἱερομόναχος Θεοδοῦσιος, περὶ τῆς πολιτείας αὐτοῦ εἶπέ μοι, ὡς ἀφ' ὧν ἐξομολογήτατο, ἀνάξιός ἐστι τῆς ἱερωσύνης, μᾶλλον δὲ ἐκόλυσα αὐτὸν καὶ τῆς ἀγίας κοινωνίας, δοὺς αὐτῷ καὶ κανόνα ἐκδοσθεῖν μετὰ δὲ παρυδρομὴν ὀλίγου καιροῦ ἀπεβίβω τὸ γύναιον αὐτοῦ, καὶ δεξιόμενος αὐτὸν ὁ Νικαίας ἀπέκρινε κατὰ μοναχοῦς ἀποκηρύχτως, καὶ ἀπελθὼν ἄμα εἰς τὴν ἐκκλησίαν αὐτοῦ ἐχειροτόνησεν αὐτὸν διάκονον. ταῦτα εἶπω κακῶς προβάνα ἀναφέρω, ἐπὶ τοῖσις ἀπελογήσατο ὁ Νικαίας, καὶ εἶπεν, ὡς ἐξέτασαν αὐτὸν, καὶ ἔλαβε καὶ μαρτυρίας τινῶν ἱερέων καὶ πνευματικῶν, καὶ διὰ τοῦτο ἐχειροτόνησεν αὐτόν. διεκρίθη τοίνυν συνοδικῶς, ἐξετασθῆναι τοῦς μαρτυρήσαντας αὐτόν, εἴ γε ἀγνώσκον τὴν πολιτείαν αὐτοῦ, ὅθεν καὶ ἡ μὲν σύνοδος διελύθη κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν. ὃ δὲ παναγιώτατος ἡμῶν δεσπότης, ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης, μεταπειλάμενος, οὗς ὁ Νικαίας εἶπε μαρτυρήσαντας τὸν διάκονον Ἰωάννην, ἤρωτήσεν αὐτοῦς, ὅπως ἐμαρτύρησαν αὐτόν. πρὸ δὲ τούτων ἤρωτήθη ὁ πνευματικὸς Θεοδοῦσιος εἰπὼν μετὰ συνειδήσεως πᾶν, ὅπερ γινώσκαι περὶ τοῦ μοναχοῦ Ἰωάννην, δέδοικε δὲ ἐγγράφως τὴν παροῦσαν ἀπόκρισιν, πεπιστωμένην οἰκαιοχείρῳ αὐτοῦ ὑπογραφῇ, οὕτως ἔχουσαν „ἐπεὶ ἤρωτήθη μὲν πρῶτον κατὰ τοῦ τιμιωτάτου μεγάλου χαρτοφύλακος, ὑστερον δὲ καὶ κατὰ τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ὡς ἂν εἶπω, ὅσον γινώσκω περὶ τοῦ μοναχοῦ Ἰωάννην, καὶ εἰ κρίνω αὐτόν ἀμώδιον εἰς ἱερωσύνην, λέγω, ὅτι κατὰ τὴν ἐξομολόγησιν αὐτοῦ, ἦν μοι ἐξομολογήτατο. οὐ μόνον οὔτε τότε, οὔτε νῦν κρίνω αὐτόν ἄξιον τῆς ἱερωσύνης,

ἀλλ' οὐδὲ τῆς κοινωνίας τῶν θείων μυστηρίων ἔκρινα αὐτὸν ἄξιον, διὸ
 καὶ ἐκανόνισα αὐτὸν, ἵνα μὴ κοινωνήσῃ, ἕως ἂν συγχωρήσω αὐτῷ, εἶπον
 δὲ αὐτῷ, ἵνα ποιήσῃ καὶ εὐχέλαιον, καὶ μετὰ ταῦτα ἔλθῃ εἰς ἐμέ,
 καὶ γένηται, ὅσον ἂν ἐγὼ διακρίνω ταῦτα ἀκούσας πλέον οὐκ ἤλθεν
 εἰς ἐμέ, ἀλλ' ἐξαίφνης βλέπω αὐτὸν καλόγηρων, καὶ λέγω· τίς διάβο-
 λός σε ἐποίησε καλόγηρων; πότε σε ἐδοκίμασα; καὶ οὐδέν σε γινώ-
 σκω ἐγὼ, ὅτι οὐδὲν δύνασαι, οὐδὲ ἀφελήσειν μέλλεις εἰς τὴν καλογε-
 ρικήν; ἂν τύχῃ ἐκείνος ὁ ποιήσας σε καλόγηρων, ἵνα βουληθῇ νὰ σε
 ποιήσῃ καὶ παπᾶν· καὶ ποῦ εἶδεν ἄνθρωπος χειρόνα ταύτης παρανο-
 μίαν; ταῦτα εἶπον, ὡς ἀκριβῶς γινώσκων τὸν ἄνθρωπον ἀνάρμοστον
 καὶ ἀνάξιον μὴ μόνον τῆς ἱερωσύνης, ἀλλὰ καὶ τῆς κοινωνίας τῶν
 θείων μυστηρίων καὶ αὐτοῦ τοῦ μοναχικοῦ σχήματος, ὡς μὴ δυνά-
 μενον ἐκτελεῖν τὸ ἐπάγγελμα.“ καὶ (ὁ) μὲν πνευματικὸς οὕτως εἶρη-
 καν ἐγγράφως, οἱ δὲ μαρτυρήσαντες αὐτὸν, ὡς ὁ Νικαίας διετείνεται,
 εἶπον καὶ αὐτοὶ ἐγγράφως οὕτως· „ἐπειδὴ ἠρωτήθημεν παρὰ τοῦ ἱερω-
 τάτου μητροπολίτου Νικαίας περὶ τοῦ μοναχοῦ Ἰωσήφ, ὥστε εἰπεῖν
 ἡμᾶς, εἴπερ ἓν ἄξιον ἀναχθῆναι εἰς ἱερωσύνην, εἶπον μὲν ἐγὼ, ὁ
 πνευματικὸς Ἰωσήφ, ὅτι περὶ σαρκικοῦ πάθους οὐκ ἐπίσταμαι, ἄλλο-
 τρόπως δὲ εἰς τὴν πολιτείαν αὐτοῦ γινώσκω αὐτὸν ἄτακτον καὶ ἀπαί-
 δευτον. ἐγὼ δὲ ὁ πνευματικὸς Ἰωάσαφ εἶπον, ὅτι γινώσκω αὐτὸν καὶ
 ἐγὼ μέθορον, καταλοτὴν καὶ ἀπαίδευτον κατὰ πάντα. καὶ ἐγὼ ὁ ἱε-
 ρομόναχος Θεόπερκτος εἶπον τὰ αὐτὰ, εἶπον δὲ καὶ πρὸς τὸν ἱερώτα-
 τον μητροπολίτην, ὅτι τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς ἔλαθές τους, καὶ ζητεῖς
 τὰς μαρτυρίας μόνος σου· καὶ εἶπέ μοι, ὅτι εἰς τὴν ἐκκλησίαν μου
 τὸν θέλω χειροτονήσειν, καὶ οὐδὲν ἔχω ἀνάγκην περὶ τῶν ἐκκλησια-
 στικῶν· οὕτως εἶπομεν καὶ οὐκ ἄλλως. ταῦτα ἀκούσας ὁ μητροπολί-
 τῆς εἶπε· περὶ σαρκικοῦ πάθους ἔχομεν ἀνάγκην νὰ μηδὲν ἔνι, περὶ
 δὲ αὐτῶν οὐδὲν τα ἔχομεν τίποτε· ταῦτα καὶ ὑπέγραψαν οἰκειοχρί-
 ρως διὰ τὸ βέβαιον καὶ ἀδιάβλητον· ὁ δὲ παπᾶς Ἰωάννης εἶπεν, ὡς
 πολλὰ ἀναγκασθεὶς παρὰ τοῦ Νικαίας ὑπογράψαι εἰς μαρτυρίαν οὐκ
 ἠθέλησε, καὶ ἀπῆλθε πέραν εἰς τὸ ἀμπέλιον αὐτοῦ, ὕστερον δὲ ἤκουσε
 μεθ' ἡμέρας, ὅτι μετὰ τὸ ἀπελθεῖν αὐτὸν εἰς τὸ ἀμπέλιον αὐτοῦ
 εἶδωκαν τῷ Ἀληθινῷ τῷ Χρυσοβέργῃ, καὶ ὑπέγραψε τὸ ὄνομα αὐτοῦ“.
 οὕτως τὰ περὶ τοῦ παπᾶ Ἰωσήφ ἐξετασθέντα καὶ εὐρεθέντα θεέκρινε
 καὶ αὐθις ὁ παναγιώτατος ἡμῶν δεσπότης, λαληθῆναι ταῦτα πάλιν

συνοδικῶς καὶ προκαθημένης τῆς μεγίστης (ἀγιωσύνης) αὐτοῦ, συνο-
δριάζον(των) ταύτη τῶν ἱερωτάτων μητροπολιτῶν καὶ ὑπερτίμων, τοῦ
Θεσσαλονίκης, τοῦ Μονεμβασίας καὶ τοῦ Σουγδαίας, ἀνεγνώσθησαν
αἱ ῥηθεῖσαι μαρτυρίαι καὶ ἡ περὶ τοῦ παπᾶ Ἰωσήφ γεγонуῖα ἐξέτασις,
παρόντος καὶ αὐτοῦ καὶ μὴ δυναμένου ἀπολογῆσασθαι τι ἢ ἀντιλέγειν
τῷ πνευματικῷ αὐτοῦ, τῷ Θεοδοσίῳ, ὅθεν καὶ διεκρίναν οἱ ἱερωτάτοι
ἀρχιερεῖς, ἐπιψηφισαμένου καὶ τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ
οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, γεγυμνωμένον εἶναι τὸν μοναχὸν Ἰωσήφ τῆς
ἱερωσύνης, ἣν ἀναξίως ἐδέξατο, καὶ μηδὲως ἀφαιρῆσαι τι ποτὲ ἱερατι-
κόν, ἡ γὰρ εἰς αὐτὸν προβάσα χειροτονία ὡς μὴ γεγонуῖα ἐλογίσθη
τῇ ἱερᾷ συνόδῳ. διὰ τοῦτο καὶ ἐσημειώθη ἐνταῦθα ἐν τῷ παρόντι
κώδικι †.

II. † Ἐγὼ πρεσβύτερος Μανουὴλ ὁ Λιονταρίτης ὁμολογῶ διὰ
τοῦ παρόντος μου γράμματος ἐνώπιον τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη,
τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, συνοδικῶς προκαθημένου, ὅτι ὅσα
εἶπεν ὁ τιμιώτατος μέγας χαρτοφύλαξ, ὅτι ἤκουσα παρ' ἐμοῦ κατὰ τοῦ
ποτέ μου γαμβροῦ, τοῦ μοναχοῦ Ἰωάννου, ἀληθῶς εἶρηκεν, ὅτι ἀπὸ
τοῦ στόματος ἐμοῦ ἤκουσα ταῦτα πολλῶν παρόντων, καὶ ὅτι ἀναγκα-
ζόμενος παρὰ τοῦ Νικαίας μαρτυρῆσαι αὐτὸν ἄξιον εἰς ἱερωσύνην,
οὐκ ἐποίησα τοῦτο, ἀλλ' εἶπον πρὸς αὐτόν, ὅτι οὔτε καλὸν γινώσκω
αὐτόν, οὔτε κακόν, ὁ δὲ ἐχειροτόνησεν αὐτόν, καθὼς ἐβούλετο, καὶ
εἰς ἀσφάλειαν ὑπεγράφη καὶ παρ' ἐμοῦ τὸ παρὸν οἰκειοχείρως †.

† Ἰερεὺς Λιονταρίτης τὰ ἄνω γεγράμενα
στέργων ὑπέγραψα †.

CCCXCVI. (6895—1387) iulio ind. X.

*Metropolitae Amastridis Anastasio confertur metropolis Heraclaeae Ponticae
per auctoritatem.*

Γράμμα γεγονός τῷ Ἀμάστριδος περὶ τῆς Πον-
τοηρακλείας.

† Οὐδὲ τὸ ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μητροπόλει Ποντοηρακλείας περιλει-
φθὲν ἐξ ἐφόδου βαρβαρικῆς τῶν χριστιανῶν λείψανόν περιθεῖν ἀνε-
πιτόκητον δίκαιον· ψυχὰ γὰρ καὶ αὐταὶ πνευματικῆς ἐπιτήδεως δό-

μεναι καὶ τοῦ ἐντεῦθεν ἀγιασμοῦ, ἐπειδὴ καὶ ὡς ἄνθρωποι τῆ ἀπάτη τοῦ βίου παρασυρόμενοι ὀλίγα τῶν οὐρανίων ἐκείνων ἀγαθῶν καὶ ἀθανάτων φροντίζουσιν, ἀλλὰ καὶ τῶ μέσον τῶν ἐθνῶν αἰκεῖν καὶ τοῦτοις συναναστρέφεσθαι μέγιστον εἰς σωτηρίαν ἐμπόδιον· ἐπεὶ γοῦν τὸ γνήσιον ἔχειν ἀρχιερέα μεθ' ἑαυτῶν ἀδύνατον φαίνεται, τῆς ἐκκλησίας πάλαι καταλυθείσης καὶ μηδὲ τῶν ἐκεῖ τοσοῦτων ὄντων εἰς παραμυθίαν αὐτοῦ καὶ διατροφήν, ὁ δὲ πλησίον ἐκεῖ ἱερώτατος μητροπολίτης Ἀμάστριδος καὶ ὑπέρτιμος, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸς ἀδελφὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργός, ὡς ἡ τῆς ἐκκλησίας αὐτοῦ κατάλυσις καὶ φθορὰ καὶ οἱ ἐκεῖθεν πρὸς ἡμᾶς ἐρχόμενοι μαρτυροῦσι, καὶ αὐτῶν στερεῖται τῶν ἀναγκαίων, καὶ πολλάκις ἐζήτησε βοήθειαν παρ' ἡμῶν, ἵνα κἄν τούτων τυγχάνων ἐπιμένῃ καὶ καρτερῇ ἐκεῖ κατὰ τὸ χρέος αὐτοῦ καὶ τὴν ἐντολήν, ἣ μετριότης ἡμῶν συνοδικῶς διασκεψαμένη παραδίδωσιν αὐτῷ κατὰ λόγον ἐπιδύσεως τήνδε τὴν ἀγιωτάτην μητρόπολιν Ποντοηρακλείας, ἅμα μὲν καὶ δι' ἀγιασμόν καὶ ὠφέλειαν καὶ ψυχικὴν προκοπὴν τῶν ἐκεῖ χριστιανῶν, ἅμα δὲ καὶ διὰ προμήθειαν αὐτοῦ καὶ χρεῖαν τῆς τοῦ σώματος διατροφῆς, ἕθεν καὶ ὀφείλει ἀπὸ τοῦ νῦν ἐπιλαβέσθαι αὐτῆς καὶ ἀπελθεῖν ἐκεῖ καὶ ἰδεῖν καὶ ἐπισκέψασθαι τὸν ἐκεῖ τοῦ κυρίου λαόν καὶ διδάξαι καὶ παραινέσαι τὰ πρὸς σωτηρίαν καὶ μετὰ πάσης ἀδείας καὶ ἐξουσίας ἐξετάσαι καὶ εὑρεῖν τὰ τῆς ἐκκλησίας ταύτης δίκαια καὶ λαβεῖν αὐτὰ καὶ κατέχειν εἰς ἴδιαν, ὡς ἐδηλώθη, βοήθειαν καὶ ἱεουργεῖν ἐν αὐτῇ κ. τ. λ. τοῦτο γὰρ χάριν ἀπολέλυται τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Ἀμάστριδος, ὑπέρτιμῳ καὶ προέδρῳ Ποντοηρακλείας, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῷ ἀδελφῷ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργῷ, καὶ ἡ παρούσα αὐτῆς συνοδικὴ πράξις δι' ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μὴνὶ ἰουλίῳ ἐνδ. δεκάτης †.

CCCXCVII. 6896 (1387) septembri. ind. XI.

Actio synodalis de confuibus metropolitum Ephesi et Smyrnae.

† Πράξις συνοδικῆ τῷ Ἐφέσου περὶ τῶν ἐγουριῶν αὐτοῦ †.

† Ὁ ἱερώτατος μητροπολίτης Ἐφέσου, ὑπέρτιμος καὶ ἐξάρχης πάσης Ἀσίας, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸς ἀδελφὸς τῆς ἡμῶν με-

τριότητος και συλλειτουργός, συνεδριάζων τῇ ἡμῶν μετριότητι, προκα-
 θημένη συνοδικῶς, τοιάνδε τὴν ἀναφοράν ἐποιήσατο ὑπὲρ τῆς κατ'
 αὐτὸν ἐκκλησίας καὶ τῆς ἐνορίας αὐτῆς, εἰπὼν, ὡς ἡ κατ' αὐτὸν αἰτη
 μητρόπολις πολλοῖς πρότερον ἐκόμα τοῖς ἀγαθοῖς, ὅτε καὶ τὰ τῶν
 Ῥωμαίων ἦνθει καὶ ἠῤῥεαν, καὶ εἰρήνη πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης ἦν,
 καὶ πλῆθος μὲν ἦν περὶ αὐτὴν κτημάτων τε καὶ πραγμάτων, εὐδὲ
 βραδίως ἀριθμητὸν, σύνοδον δὲ μεγάλην ἐπισκόπων εἶχεν ὑφ' ἑαυτὴν,
 πάσας ὁμοῦ τὰς κατὰ τὴν ἀνατολὴν μητροπόλεις, μήτοι γε τὰς δυτι-
 κὰς τῷ πλήθει τῶν ἐπισκόπων καὶ τῷ μεγέθει τῆς ἐνορίας νικῶσα,
 ἐξ ἧς καὶ τινες τῶν ἐπισκοπῶν ἀφαιρεθεῖσαι εἰς μητροπόλεις ἐτιμή-
 θησαν, καὶ καθ' ἑαυτὰς εἶναι προεβιβάσθησαν καὶ ὑπὸ τὸν πατριαρ-
 χικὸν θρόνον τελεῖν· εἰ μὲν οὖν καλῶς εἶχε τοῖς Ῥωμαίοις τὰ πράγ-
 ματα καὶ προστὴν εὐδαιμονία ταῖς πόλεσιν, ὥστε δύνασθαι ἐκάστην
 τῶν ἐκκλησιῶν ἴδιον ἔχειν ἀρχιερέα, καὶ αὐτὸς τοῖς πάλαι δεδογμέ-
 νοις στοιχεῖν ἔμελλε καὶ μὴ ζητεῖν μετακινεῖσθαι πατέρων ὄρια, ἐπεὶ
 δὲ πᾶσα πόλις καὶ χώρα τῶν ἐθνῶν παρανάλωμα γέγονε, καὶ παντε-
 λῶς ἠφανίσθησαν, καὶ αἱ μὲν οὐδὲ ὀνόμασι καὶ ὅτι ποτὲ πόλεις ἦσαν
 γινώσκονται, αἱ δὲ ἀπὸ τινῶν ὀλίγων λειψάνων γνωρίζονται, λίαν εὐα-
 ριθμήτους χριστιανοὺς οἰκητὰς ἔχουσαι, καὶ μὴ μόνον μητροπολίτην
 ἢ ἐπίσκοπον οὐ δύνανται τρέφειν, ἀλλ' οὐδὲ ἱερέα ἕνα τῶν ἐνδεῶν
 καὶ πενήτων, ἐζήτησεν ἐπὶ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ τῆς περὶ αὐτὴν
 θείας καὶ ἱερᾶς συνόδου, ἐπανασωθῆναι τῇ κατ' αὐτὸν ἀγιωτάτῃ μη-
 τροπόλει τῆς Ἐφέσου τὰς γενομένας πάλαι ποτὲ ἀπὸ ἐπισκοπῶν μη-
 τροπόλεις, ἧγουν τὸ Πουργιον, ὅπερ ἐν τοῖς τακτικοῖς Διόσις ἱερὸν ὀνο-
 μάζεται, καὶ τὴν Πέργαμον, καὶ ἔχειν ὁμοίως καὶ τὰς ἀπ' ἀρχῆς ὑπο-
 τεταγμένας τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Ἐφέσου πάσας ἐπισκοπὰς μετὰ τῶν ἐνο-
 ριῶν αὐτῶν καὶ τῶν ὁροθεσιῶν εἰς τριάκοντα καὶ ἑπτὰ τὰς πάσας
 ἀριθμουμένας ἐν τοῖς ἀρχαιοτέροις τῶν βιβλίων, ἐπειδὴ περ μὴ μόνον
 αἱ εἰρημέναι ἐκκλησίαι τῆς ἀπ' ἀρχῆς μητροπόλεως ἀποσπαθεῖσαι
 καθ' ἑαυτὰς τῷ τῆς μητροπόλεως ἐτιμήθησαν ὀνόματι, ἀλλὰ καὶ μέ-
 ρος ἕτερον οὐκ ὀλίγον τῆς κατ' αὐτὸν ἐνορίας ἢ τῆς Σμόρνῃς μητρό-
 πολις καὶ ὁ ταύτης ἀρχιερεὺς κατέχει, ἐν ᾧ εἰσι καὶ δύο ἐπισκοπαὶ
 τῆς Ἐφέσου ἢ τε Φώκαια καὶ αἱ Κλαζομεναί· ἐζήτησε τοίνυν ὁ Ἐφέ-
 σου καὶ ταύτας ἐπανασωθῆναι τῇ κατ' αὐτὸν ἐκκλησίᾳ καὶ ὑπὸ ταύ-
 την πάλιν τελεῖν καθὰ καὶ πρότερον ὡς οἰκείαν μητρόπολιν· ταῦτα

εἰπὼν καὶ πολλὰ βιβλία ἐνεφάνισε, τῇ ἀρχαιότητι καὶ τῷ πλήθει τὸ
 ἀξιόπιστον ἔχοντα, ἐν οἷς ἀριθμοῦμεθα εἰσι μετὰ τῶν ἄλλων καὶ αἱ
 εἰρημένας ἐπισκοπαὶ ὑπὸ τὴν τῆς Ἐφέσου μητροπόλιν. πρὸς ταῦτα
 συνδιασκεψαμένη ἡ μετριότης ἡμῶν τοῖς συνεδριάζουσιν αὐτῇ ἐρωτά-
 ταις ἀρχιερεῦσι καὶ ὑπερτέμοις, τῷ Θεσσαλονίκῃς, τῷ Ἡρακλείας, τῷ
 Νικομηδείας, τῷ Νικαίας, τῷ Μενεμβασίας, τῷ Φιλιππουπόλεως, τῷ
 Ἀδριανουπόλεως, τῷ Σερρών, τῷ Λακεδαιμονίας, τῷ Σουγδαίας, τῷ Γάν-
 νου καὶ τῷ Δέρκω, διέγνω καὶ ἀπεφώνησε δικαίαν εἶναι τὴν τοῦ Ἐφέσου
 ζήτησιν, καὶ περὶ μὲν τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ Πυργίου καὶ τῆς Περγᾶμον
 τῶν τιμηθεῖσων ἀπὸ ἐπισκοπῶν εἰς μητροπόλεις πρὸ χρόνων καὶ
 πάλιν ἐπισκοπᾶς εἶναι παρακελευόμεθα καὶ ὑποκεισθαι τῇ τῆς Ἐφέ-
 σου μητροπόλει, οὐ μόνον διότι οὐκ ἔστι νῦν δυνατόν ἐκεῖ μητροπο-
 λίας χειροτονηθῆναι, ἀλλ' ὅτι καὶ σὺνηθές ἐστι τοῦτο καὶ πολλάκις
 γεγραπὸς ἐν πολλαῖς ἐκκλησίαις, τιμηθεῖσασιν μὲν καιροῦ καλοῦντος ἀπὸ
 ἐπισκοπῶν εἰς ἀρχιεπισκοπᾶς ἢ μητροπόλεις διὰ τινὰ χρείαν ἀναγκ-
 ασίαν, πάλιν δὲ τῶν πραγμάτων μεταπεσόντων εἰς ὃ ἦσαν πάλιν γε-
 νομέναις ἐπισκοπαῖς, εἰ μὴ πού τινὰς ἐκκλησίας καὶ ὁ χρόνος ἐτί-
 μησε καὶ τὸ δύνασθαι διὰ παντός ἔχειν μητροπολίτην καὶ τὸ πολ-
 λούς ἐν αὐτῇ χειροτονηθῆναι μητροπολίτας, ἓνα τὸν ἕτερον διαδεχό-
 μενον, καὶ ἀδύνατον εἶναι ταύτην ἐπισκοπὴν γενέσθαι· ὅθεν καὶ λή-
 φεται ταύτας ὁ ἱερώτατος μητροπηλίτης Ἐφέσου, καὶ ἐπ' αὐταῖς εὖ
 βουλευτέον ποιήσει ὡς οἰκείαις ἐπισκοπαῖς· περὶ δὲ ὧν ὁ μητροπολίτης
 Σμύρνης κατέχει τῆς Ἐφέσου ἐπισκοπῶν, δίκαιον εἶναι διέγνωμεν,
 καὶ ταύτας τὸν Ἐφέσου λαβεῖν ὡς οἰκείας, ἀπὸ τῶν βιβλίων ὧν προε-
 κόμισε, δικαιούμενον· ἐπεὶ δὲ τὰ αὐτὰ βιβλία καὶ τῷ Σμύρνης ὑπο-
 κείσθαι Φώκαιαν ἐπισκοπὴν δηλοῦσι, καὶ φαίνεται δύο εἶναι Φωκαίας,
 ὡς καὶ τὰ πράγματα μαρτυρεῖ, διακρίνομεν καὶ ἀποφαινόμεθα, τὴν
 μὲν μίαν κατέχειν τὸν Σμύρνης, ἐν ἧ' καὶ κἀθήται, ἣν καὶ παλαιὰν
 ὀνομάζουσι, τὴν δὲ λοιπὴν Φώκαιαν καὶ ἔτι τὰς κλαζομένας κατέχειν
 τὸν Ἐφέσου μετὰ τῶν ἐνοριῶν αὐτῶν. ἐπιλήφεται τοίνυν ὁ Ἐπίσκοπος
 καὶ ταύτας κἀκαίνας, καὶ καθήξει μετὰ τῶν λοιπῶν ἐπισκοπῶν τῶν
 ὑποκειμένων ἀρχήθην τῇ κατ' αὐτὸν ἐκκλησίᾳ σὺν πάσῃ τῇ ἐκφίσει
 αὐτῶν καὶ τοῖς ἀπ' ἀρχῆς ὁμοθεσίαις καὶ τοῖς ὑποκειμένοις τοῖς ἐπι-
 σκοπαῖς προνομίοις, εἴτε ἐκκλησίαι εἰσὶν, εἴτε χώρας, εἴτε ἄλλα τινὰ
 δίκαια αὐτῶν, καὶ πᾶν, ὅπερ βούλεται, ἐπ' αὐτοῖς διακρίσεται, μηδὲ

νός ἐναντιουμένου αὐτῷ τὸ σύνολον ἢ ἀντιλέγοντος, ὀφειλόντων καὶ πάντων τῶν εὐρισκομένων ἐν ταῖς εἰρημέναις ἐπισκοπαῖς καὶ πάσῃ τῇ ἐνορίᾳ αὐτῶν, κληρικῶν, ἱερωμένων, μοναχῶν, ἀρχόντων καὶ παντός τοῦ χριστωνόμου πληρώματος, αὐτῷ ὑπέκειναι καὶ ὑποτάσσασθαι, ὡς οἰκείῳ αὐτῶν ἀρχιερεῖ, καὶ παρ' αὐτοῦ τὴν εὐλογίαν καὶ τὸν ἀγιασμόν καὶ τὴν χειροτονίαν δεχέσθαι καὶ πρὸς μηδένα ἄλλον ἀρχιερέα βλέπειν ἢ μὴ πρὸς αὐτόν. τούτου γὰρ χάριν ἀπολέλυται τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Ἐφέσου, ὑπερτίμῳ καὶ ἐξάρχῳ πάσης Ἀσίας, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῷ ἀδελφῷ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργῷ, καὶ τῇ κατ' αὐτόν ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ καὶ ἡ παροῦσα συνοδική πράξις δι' ἀσφάλειαν κατὰ μῆνα Σεπτέβριον τῆς ἐνισταμένης ἐα' ἰνδ. τοῦ ,σὼ λς' ἔτους †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ Νεῖλος, ἐλέφ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικός πατριάρχης †. † Εἶχε καὶ τὰς τῶν ἐνδον ἀρχιερέων καταγεγραμμένων ὑπογραφὰς οἰκειοχείρους †.

CCCXCVIII. 6896 (1387) novembri. ind. XI.

Metropolitae Stauroupoleos conferuntur Rhodius, Cos, Cyclades, Myrorum metropolitae aut mortuo aut in aliam ecclesiam translato aut his regionibus ab eo ultro dimissis. (Initium deest.)

.....
 χθές καὶ πρότριτα γενομένην, οὐκ εὐπρεπές ἔκρινεν, οὐδὲ δίκαιον, τοῦτο δὲ μᾶλλον ἀντὶ πάσης ἄλλης ἐπὶ τῷ πράγματι θεραπείας, ὥστε καὶ τὴν πράξιν τὴν ἡμετέραν τηρεῖσθαι ἐκείνην καὶ τὴν τοῦ Σταυρουπόλεως ἀθυμίαν διαλῦσαι καὶ λύπην, ἵνα τὴν μὲν Ῥόδον καὶ τὰ περὶ αὐτὴν ὁ Μυρέων κατέχη, ὡς ἐδόθη αὐτῷ, ἐπὶ δὲ οὗτος ἢ πρὸς θεὸν ἐκδημήσῃ, ἢ μεταβάς ἐκείθεν καὶ ἐνταῦθα παραγενόμενος εἰς θρόνον ἕτερον μετατεθῆ, ἢ καὶ ἐκὼν οὕτως ἔχων, ὡς εὐρίσκειται νῦν, τὴν τῆς Ῥόδου παραιτήσεται προστασίαν διὰ τὴν τοῦ ἀδελφοῦ φιλίαν καὶ πνευματικὴν ὁμόνοιαν καὶ ἀγάπην, ἐπιλάβηται ταύτης τῆς Ῥόδου μετὰ τῶν περὶ αὐτὴν, τῆς τε Κῶ, τῶν Κυκλάδων νήσων καὶ τῆς ἄλλης πάσης ἐνορίας αὐτῆς ὁ ἱερώτατος μητροπολίτης Σταυρουπό-

λειως, και κατέχῃ ταύτην ἀνενοχλήτως, ἀνεμποδίστως και ἀδιασει-
 στως ἐφ' ὄρω πάσης τῆς ἰδίας ζωῆς αὐτοῦ, ποιμαίνων τὸ ἐκεῖ λο-
 γικὸν τοῦ Χριστοῦ ποίμνιον ἀξίως ἑαυτοῦ και τῆς ἐναρέτου και θεο-
 φιλοῦς αὐτοῦ πολιτείας και τάξεως, παράδειγμα και τύπον ἑαυτὸν
 καταστήσας και πᾶσι προθεῖς εἰς μίμημα εἴτε ταπεινώσεως, εἴτε
 εἰρήνης, εἴτε ἀγάπης, εἴτε μεταδόσεως και ἐλεημοσύνης, εἴτε
 ἄλλης ἢς ἂν τις εἴπαιεν ἀρετῆς· αὐτὰ γοῦν ταῦτα καλῶς οὕτω δό-
 ξαντα παρ' ἡμῶν και σταρχθέντα και γράμμασι ταῦτα τοῖσδε ἐπικυ-
 ροῦμεν, βουλομένοι και παρ' ἡμῶν εἰς τὸ ἐξῆς ἀπαράθραυστα μέ-
 νειν και ἀμεταποίητα, δι' ὅς εἴπομεν αἰτίας εὐλόγους δίκαιον εἶναι
 και ἀναγκαῖον τὸν Σταυρουπόλεως κατέχειν τὴν Ῥόδον ὑπὲρ ἄλλον
 τινὰ τῶν ἀδελφῶν και δι' αὐτὸν τοῦτον και διὰ τῶν ἐκεῖ λαὸν πολὺν,
 εἰς ταῦτα, ὡς ἐμάθομεν, τρέφοντα τὴν ἀγάπην και ὑποτασσόμενον
 αὐτῷ και πειθόμενον και παρὰ πάντων τῶν λοιπῶν ἡμῶν ἀδελφῶν
 τῶν μεθ' ἡμᾶς τὴν ἱερὰν συγκροτούμενων σύνοδον, εἰς γὰρ πάντες
 ἐσμὲν τῇ χάριτι τοῦ Χριστοῦ και μία τις ἀδελφικὴ σύμπνοια, πνεύ-
 ματι ἀγίῳ κινούμενοι και τὰ καλῶς ἡμῖν δεδομένα ἀποφαινόμενοι
 και ἐπισφραγίζοντες, ἐπιστατούσης και προουδηγοῦσης ἐν ἅπασιν ὡς
 κεφαλὴ τις ἐπὶ τῷ λοιπῷ σώματι τῆς ἡμῶν μετριότητος. τὸ γὰρ
 παρὸν ἔσται τῷ Σταυρουπόλεως ἀντὶ παντός ἄλλου γράμματός τε
 και δικαιώματος, και ὅταν ἐν ἑκ τῶν τριῶν γένηται, ἢ ὁ Μυρτέων
 τὸ χρεῶν λειτουργήσῃ, ἢ εἰς ἄλλην ἐκκλησίαν μετατεθῆ, ἢ τρόποις
 οἷς εἶδεν ἐκεῖνος τὴν Ῥόδον παραιτήσεται, χρήσεται τοῦτο, και ἄλ-
 λου οὐ δεηθήσεται, ἀλλὰ τῇ ἰσχύϊ τοῦ παρόντος γράμματος και δυ-
 νάμει ἐπιλήψεται τῆς Ῥόδου, τῆς Κῶ, τῶν Κυκλάδων νήσων και τῆς
 ἄλλης ἐνορίας αὐτῶν, ἔχων ἐπ' ἐξουσίας ἀναγνώστας σφραγίζειν ἐν
 πᾶσι τούτοις, ὑποδιακόνους και διακόνους και πρεσβυτέρους χειρο-
 τονεῖν, πνευματικοὺς πατέρας ἐγκαθιστᾶν, θεῖους και ἱεροὺς ναοὺς
 καθιεροῦν και πᾶν ἄλλο πράττειν ἐκκλησιαστικὸν ἀρχιερατικὸν δι-
 καιον, δι' ἃ τῆς τοῦ ἱεροῦ σφραγίδος ἐγκαθιδρύσεως, ἀπολαύων και
 τοῦ συνήθους αὐτοῦ μνημοσύνης παρὰ πάσης ταύτης τῆς ἐκκλησίας
 και τῆς προσηκούσης παρὰ τε ἱερομένων, μοναχῶν, ἀρχόντων και
 παντός τοῦ χριστιανικοῦ πληρώματος αἰδοῦς και εὐλαβείας και προσ-
 οχῆς και τιμῆς, εἰδότην, ὡς εἰ τις αὐτῷ ἐναντιωθεῖται κατὰ τι,
 εὐθύνην ὑποστήσεται· κανονικῶς τὴν ἀξίαν, κἂν ὅποιος ἄρα και ἦ,

εἶτε τῶν ἱερωμένων, εἶτε τῶν λαϊκῶν, τοῦτο γὰρ χάριν ἀπολέλυται τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Σταυρουπόλεως Καρίας καὶ ὑπερτίμῳ καὶ ἡ παροῦσα συνοδική πράξις τῆς ἡμῶν μετριότητος κατὰ μῆνα νοέμβριον τῆς ἰα' Ἰνδ. τοῦ ςωλ' ἕκτου ἔτους †.

CCOXCIX. 6896 (1387) novembri. ind. XI.

Hieromonacho et confessori Matthaeo confertur metropolis Ouzici, addita per adiunctionem metropoli Chalcedonis.

† Η Πράξις τοῦ Κυζίκου †.

† Νόμος οὗτος ἐκ παλαιοῦ τῆ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησία διενεργούμενος πάντοτε τῷ τοῦ τῶν ἀνδρῶν ἀρίστους τε καὶ λογάδας καὶ τῶν πολλῶν ὑπερέχοντας ἀρετῇ καὶ συνέσει καὶ κατὰ τὴν ἀξίαν αὐτοῦς ὑπεραίρειν, καὶ οἷον εὐαγγελικῶς εἰπεῖν, τὸ φῶς ἐπὶ τὴν λυχνίαν τιθέναι, ὡς ἂν πολλοὺς τε καὶ ἄλλους ἐπὶ τὴν τῆς σωτηρίας ὁδὸν ὀδηγῶσιν ἀπαλάττοντες τοῦ σκότους τῆς ἁμαρτίας, καὶ μάλιστα, εἰ φθάσαιεν τὴν ἐμπιστευθεῖσαν αὐτοῖς μικρὰν διακονίαν παρὰ τῆς ἐκκλησίας καλῶς καὶ ἀξίως ἑαυτῶν καὶ τῆς θεωκρίας οἰκονομήσαντες· πρὸς τοῦτο γὰρ οἶμαι καὶ τὴν δεσποτικὴν ἐκείνην φέρειν ἀπόφασιν· ὁ ἐν ἐλαχίστῳ πιστός καὶ ἐν πολλῷ πιστός ἐστιν, καὶ εὖ, δοῦλε ἀγαθὴ καὶ πιστὴ, ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· διὰ ταῦτα καὶ ἡ μετριότης ἡμῶν, κρίμασι θειοτέροις ἐπὶ τὸν ὑψηλὸν πατριαρχικὸν ἀνεληθοῦσα θρόνον, προύργου ποιεῖται παντός τοῦς εὐλαβεῖα καὶ ἀρετῇ σεμνυνομένους καὶ δοκίμους ἐν πάσιν ἀναφανέντας τῷ διδασκαλικῷ κοσμεῖν ἀξιώματι καὶ τῷ χορῷ τῶν ποιμένων τῆς ἐκκλησίας ἐγκαταλέγειν, ἄδικον ἡγουμένη τοὺς πολλὰ δυναμένους ὀλίγα τινὰ καὶ μετρία ἐγχειρίζειν, καὶ ἅπερ οἱ τυχόντες πράττειν δύναιτ' ἂν, ἐπεὶ καὶ τῷ κοινῷ τῆς ἐκκλησίας οὐκ ὀλίγα τοῦτο λυμάνεται, τῶν ἄλλων βραθυμοτέρων ἀεὶ γινομένων, ἐκ τοῦ μὴ τοὺς ἐναρέτους εἰκότως τιμᾶσθαι καὶ ἐπὶ πολλὴν ἀξίαν ἀνάγεσθαι, ἀλλ' ἐν γωνίᾳ που παρερριφθῆαι μετὰ τῶν τυχόντων. ὁ γοῦν τιμιώτατος ἐν ἱερομονάχοις καὶ πνευματικῶς πατήρ, κῦρ Ματθαῖος, ἐκ νέας πάντο τῆς ἡλικίας προσελθὼν τῷ ἱερωτάτῳ ἐν μοναχοῖς καὶ ἀγίῳ μου πατρὶ καὶ καλοτέρῳ, κρυῷ Μάρκῳ, οὐ τὸν ὑψηλὸν βίον καὶ τὴν θεάρεστον πολιτείαν μικροῦ τῆ τῶν ἀγγέλων παρισουμένην οὐδεὶς ἐστιν ὃς ἀγνοεῖ, καὶ παρ' ἐκείνου καλῶς

ἄρχεσθαι παιδευθεὶς καὶ τοὺς τῆς ὑποταγῆς καὶ ὑπακοῆς νόμους ὡς
 εἴ τις τῶν ὀνομαστῶν ἐκμαθῶν καὶ καλῶς ἀλειψάμενος πρὸς τοὺς τῆς
 ἀσκήσεως πόνους καὶ μετὰ τὴν ἐκείνου πρὸς θεὸν ἐκδημίαν τῇ ἡμῶν
 μετριότητι παρηκολουθηκῶς ἐν ἄπασιν, οὐδὲ πρὶν ἀφιστάμενος, καὶ τὴν
 αὐτὴν ἐνδεικνόμενος ὑπακοῆν καὶ μηδὲν πράττων παρὰ τὸ ἐμὸν
 θέλημα καὶ πρὸς ἱερωσύνην ἀρμόδιος ἔδοξε, καὶ πρὶν μὲν χειροτο-
 τονεῖται διάκονος, ἕστερον δὲ καὶ πρεσβύτερος, τοῦ θεοῦ κατ' ὀλίγον
 αὐτὸν ἀνάγοντος ἐπὶ τὰ μείζω καὶ τελεώτερα, καὶ τὸ λειτουργημα
 τῆς πνευματικῆς πατρότητος δέχεται, καὶ τὴν προστασίαν τοῦ ἡμετέ-
 ρου κελλίου καὶ τῶν εὐρισκομένων ἐν αὐτῷ ψυχῶν ἀναδέχεται, ὡς
 τῶν ἡμετέρων ἡθῶν τε καὶ παιδευμάτων καὶ τῶν ἐθνῶν μιμητῆς ἀκρι-
 βέστατος· ἐπεὶ τοίνυν τὴν δεδομένην αὐτῷ παρὰ τοῦ θεοῦ χάριν δι'
 ἡμῶν οὐ κατήσχησεν, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἐπίδοσιν ἡγίει καὶ λόγοις καὶ
 παραινήσεσι καὶ πρὸ πάντων τῷ καθ' ἑαυτὸν ὑποδείγματι τύπος ἀγα-
 θοῦ παντός τοῖς αὐτῷ προσερχομένοις καὶ ὑπ' αὐτὸν τελουσι γινόμε-
 νος, καὶ πρὸς ὑψηλοτέραν ἀξίαν δεῖν ἡγήθημεν αὐτὸν ἀναγαγεῖν καὶ
 ποιμένα καὶ ψυχῶν οἰκονόμον αὐτὸν ἐγκαταστήσαι, οὐκ ὀλίγα καὶ εἰς
 τὴν ἱεράν σύνοδον ἡμῖν συμβαλλόμενον ἐν ταῖς ἐκκλησιαστικαῖς ὑπο-
 θέσεσι τῇ ἐνούσῃ αὐτῷ ἀρετῇ καὶ ἀγαθῇ συνειδήσει· γνώμη τοίνυν καὶ
 φήγη τῆς ἱεράς καὶ μεγάλης συνόδου τὸν ἀρραβῶνα τῆς ἀγιωτάτης
 μητροπόλεως Χαλκηδόνος δέχεται, πολλὰ βιασθεὶς εἰς τοῦτο παρὰ τῆς
 ἡμῶν μετριότητος, μᾶλλον δὲ κατ' ἐπιταγὴν αὐτῆς καὶ τοῦτο δεξάμε-
 νος, ἐπειδήπερ ἴδιον οὐκ ἔχει θέλημα· ἄλλως ἢ πρόνοια τὰ κατ' αὐ-
 τὸν ὠκονόμει, πρὸς ὑψηλοτέρας ἀναβάσεις αὐτὸν ἀνάγων, ὡς εἴκει· τῆς
 γὰρ πόλεως Χαλκηδόνος πρὸ χρόνων πολλῶν ἀφανισθείσης καὶ λίαν
 ὀλίγων ὄντων τῶν ἐποίκων αὐτῆς, ὡς μηδὲ ἐπισκόπου χρείαν ἔχειν
 αὐτοῦς, καὶ τι παρεμπυσὸν καιρικῶν ἐμπόδιον τὴν χειροτονίαν ἐκώλυεν,
 ἔθεν καὶ γνώμη τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, τοῦ Θετ-
 σαλονίκης, τοῦ Ἐφέσου, τοῦ Νικομηδείας, τοῦ Νικαίας, τοῦ Μονεμ-
 βασίας, τοῦ Σταυρουπόλεως, τοῦ Ἀδριανουπόλεως, τοῦ Σερρών, τοῦ
 Μεσημβρίας, τοῦ Σουγδαίας καὶ τοῦ Δέρκω, ἐχειροτόνησεν αὐτὸν ἐν
 μετριότητι ἡμῶν γνήσιον μητροπολίτην Κυζίκου, εὐδοκίαν καὶ τοῦ ἀρα-
 τιστοῦ καὶ ἀγίου μου αυτοκράτορος, τοῦ τῆς ἐκκλησίας προαγωνιστοῦ
 καὶ προμάχου καὶ τοῦ περὶ πάντα τὰ καλὰ φιλότιμον ἐν παντί ἠει-
 κνόντος. ὀφείλει τοίνυν ὁ ἱερωτάτος μητροπολίτης Κυζίκου, ὑπέρτιμος

καὶ ἔξαρχος παντὸς Ἑλλησπόντου, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸς ἀδελφὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργὸς, κύρ Ματθαῖος, ἐπιλαβέσθαι ταύτης τῆς κατ' αὐτὸν ἀγιωτάτης μητροπόλεως καὶ πάσης τῆς ἐνορίας αὐτῆς καὶ διδάσκειν τὸν ἐν αὐτῇ χριστιάνουμον τοῦ κυρίου λαὸν καὶ παραινεῖν καὶ εἰσηγεῖσθαι αὐτοῖς τὰ ψυχωφελῆ καὶ σωτήρια, ἔχων ἄδειαν ἱερουργεῖν ἀκωλύτως ἐν πάσῃ τῇ ἐνορίᾳ αὐτοῦ, ἀναγνώστας σφραγίζειν ἐκ τῶν ἐν αὐτῇ, ὑποδιακόνους καὶ διακόνους προβιβάζειν καὶ πρεσβυτέρους χειροτονεῖν, ἔτι γε μὴν καὶ ἐπισκόπους ἐν ταῖς ἀρχῆθαι ἐποκειμέναις ἐπισκοπαῖς τῇ κατ' αὐτὸν ἀγιωτάτῃ μητροπόλει τῆς Κυζίκου καὶ τὰλλα πάντα ποιεῖν ἀκωλύτως τὰ ἀρχιερατικὰ, ὑφείλων ἐγκαθιδρυθῆναι καὶ τῷ ἱερῷ συνθρόνῳ τῆς κατ' αὐτὸν ἐκκλησίας ταύτης, ὡς γνήσιος μητροπολίτης Κυζίκου καὶ ὢν καὶ ὀνομαζόμενος. παραδίδωσι δὲ αὐτῇ ἡ μετριότης ἡμῶν καὶ τὰ ἐν τῇ Ἰτρακλίῳ εὑρισκόμενα πατριαρχικὰ δίκαια, ἧγουν τὰ δύο προσκυνήματα, τὸ τε τῆς πανυπεράγνου μου θεοποιῆς καὶ θεομήτορος τῆς Ἀχειροποιήτου καὶ τὸ τοῦ ἀγίου μου καὶ ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος καὶ τροπαιοφόρου Ἰεωργίου, καὶ ἔτι τὸ κάθισμα τοῦ ἱερομόναχου καὶ πνευματικοῦ ἐκείνου Μαλαχίου μετὰ τῶν κελλίων αὐτοῦ καὶ τῶν προσόντων αὐτῷ κτημάτων, ἅπερ ἐκεῖνος ἀφιέρωσε τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ· καὶ ταῦτα τοῖνον ἅπαντα πατριαρχικὰ ὄντα ὑφείλει κατέχειν ὁ ἱερώτατος μητροπολίτης Κυζίκου καὶ τῶν κτημάτων ἐπιμελεῖσθαι καὶ τὰς προσόδους αὐτῶν λαμβάνειν καὶ ἀποφέρεισθαι ἐφ' ἕνῃ πάσῃ τῆς ζωῆς αὐτοῦ, ἔχων ἄδειαν καὶ ἐν αὐτοῖς ἱερουργεῖν καὶ χειροτονίας ποιεῖν ἀκωλύτως, ὅταν βούληται· ἔτι παραδίδωσιν αὐτῇ ἡ μετριότης ἡμῶν κατὰ λόγον ἐπίδοσεως τὴν ἀγιωτάτην μητρόπολιν Χαλκηδόνος καὶ πᾶσαν τὴν ἐνορίαν αὐτῆς καὶ τὰ ἐν τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων δίκαια τῆς ἐκκλησίας ταύτης, ἧγουν τὰ ἐν τῷ ναῷ τῆς πανευφήμου μάρτυρος Εὐφημίας δίκαια, καὶ ὅσα περὶ τὸν ναὸν ἐμφοτεύματα καὶ χωράφια καὶ λοιπὰ πάντα δίκαια, ὅσα κατεῖχε πρὶν καὶ ὁ μητροπολίτης Χαλκηδόνος, καὶ κατέχειν αὐτὸν καὶ ταῦτα ἀναφαιρέτως καὶ ἀναποσπάστως μέχρι τέλους τῆς ζωῆς αὐτοῦ· καὶ ἔτι πρὸς τούτοις πᾶσι παρακελεύεται ἡ μετριότης ἡμῶν κατέχειν αὐτὸν καὶ τὴν ἔξαρχίαν καὶ διοίκησιν πάντων τῶν πατριαρχικῶν δικαίων τῶν εὑρισκομένων περὶ τε τὸν Ἑλλησπόντον καὶ ὅλην τὴν Βιθυνίαν, ὅσα καὶ οἷα ἂν ὦσι καὶ ἔχειν ἄδειαν καὶ ἐν τοῖς κατ' ἐπίδοσιν δοθεῖσιν αὐτῇ καὶ ἐν τοῖς πατριαρχικοῖς

ἅπαντι διδάσκειν τὸν τοῦ κυρίου λαὸν τὸν χριστιανῆμον καὶ ἱερουργεῖν καὶ χειροτονεῖν ἀναγνώστιας, ὑποδιακόνους καὶ πρεσβυτέρους καὶ τοὺς ἀναγειρομένους ἱερούς ναοὺς καθιεροῦν ἐπὶ σταυροπηγίῳ πατριαρχικῷ καὶ πνευματικοῦς πατέρας ἐγκαθίσταναι καὶ τᾶλλα διενεργεῖν ἀκωλύτως τὰ ἀρχιερατικά, ἄνευ τῆς τοῦ ἱεροῦ συνθρόνου ἐγκαθιδρύσεως. ὀφείλει τοίνυν ἅπαντα ταῦτα κατέχειν ἐπὶ πάσῃ τῇ ζωῇ αὐτοῦ, ὅπου ἂν εὐρίσκηται, εἴτε ἐν τῇ θεοδοξάστῃ Κωνσταντινουπόλει, εἴτε ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ αὐτοῦ, εἴτε ἀλλοῦ ἀποδημητή ὅπουδῆποτε, παρὰ μηδενὸς εὐρήσων τὴν τυχοῦσαν ἐπήρειαν ἢ διενόχλησιν, ὀφειλόντων καὶ πάντων τῶν εὐρισκομένων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ τῆς Χαλκηδόνος ἐνόρῃ καὶ ἐν τοῖς πατριαρχικοῖς ἅπασιν κληρικῶν, ἱερομένων, μοναχῶν, ἀρχόντων καὶ παντός τοῦ χριστιανῆμον πληρώματος τὴν προσήκουσαν ἀπονέμειν αὐτῷ τιμὴν καὶ αἰδῶ καὶ ὑποταγὴν καὶ εὐπειθειαν καὶ ὑποτάσσασθαι αὐτῷ, ἐφ' οἷς ἂν ἔχοι λέγειν πρὸς αὐτοὺς ἀφορῶσιν εἰς ψυχικὴν αὐτῶν λυσιτέλειαν· ἢ γὰρ πρὸς αὐτὸν τιμὴ καὶ ὑποταγὴ καὶ εὐπειθεια πρὸς αὐτὸν τὸν θεὸν ἀναφέρεται, οὗ τύπος ἐστὶν ὁ ἀρχιερεὺς. τούτου γὰρ χάριν ἀπολέλυται τῷ εἰρημένῳ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Κοζίκου, ὑπερέμῳ καὶ ἐξάρχῳ παντός Ἑλλησπόντου, ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητῷ ἀδελφῷ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργῷ, καὶ ἡ παροῦσα συνοδικὴ αὐτῆς πράξις δι' ἀσφάλειαν κατὰ μῆνα νοέμβριον τῆς ια' ἰνδ. τοῦ ςω λς' ἔτους †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τοῦ Νεῖλος, ἐλέῳ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης †.

IX.

† Μηνὶ ἰανουαρίῳ ἰνδ. ιβ', ἔτους ς'ωλζ', ἐχειροτονήθη θεοῦ χάριτι ὁ παναγιώτατος ἡμῶν δεσπότης, ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης, κδρ Ἀντώνιος, καὶ ἤρξαντο καταστρώννυσθαι ἐνταῦθα αἵ τε συνοδικαὶ πράξεις καὶ τὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀποθέσεων σημειώματα, πρὸ πάντων δὲ προστέθη ἡ αὐτοῦ ὁμολογία †.

CCOC. 6897 (1389) ianuario. ind. XII.

Professio fidei neoclesti patriarchae Antonii.

† Ἀντώνιος, ἐλέφ θεοῦ ἱερομόναχος, ὑποψήφιος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης, προέταξα †.

† Πιστεύω εἰς ἓνα θεόν, πατέρα παντοκράτορα κ. τ. λ. πρὸς τοῦτοις ἀποδέχομαι τὰς ἀγίας καὶ οἰκουμενικὰς ἐπὶ συνόδους, αἷτινες ἐπὶ φυλακῇ τῶν ὁρθῶν δογμάτων συνηθροίσθησαν, καθομολογῶν τοὺς ὑπ' αὐτῶν διωρισμένους στέργειν καὶ φυλάττειν κανόνας καὶ τὰς ἀγίας διατάξεις, ὅσαι τοῖς ἱεροῖς ἡμῶν πατράσι κατὰ διαφόρους καιροὺς καὶ χρόνους διευτυπώθησαν, πάντας, οὓς ἀποδέχονται, συναποδεχόμενος καὶ οὓς ἀποστρέφονται, συναποστρεφόμενος. ἔτι καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν εἰρήνην ὁμολογῶ διαφυλάττειν καὶ κατ' οὐδένα τρόπον ἐναντία φρονεῖν αὐταῖς διὰ βίου παντός, προσεπαγγελόμενός τε ἐν φόβῳ θεοῦ θεοφιλεῖ γνώμῃ τὴν ἐγχειρισθείσάν μοι ποιμνὴν ἰθύνειν, πάσης ὑπολήψεως πονηρᾶς καθαρὸν ἑμαυτὸν συντηρῶν, ὁπίσῃ μοι περιεσσι δύναμις· ἔτι ἀσφαλιζομαι, μηδέποτε τῶν δογματισθέντων παρὰ τοῦ γεγονότος Νικαίας, Εὐσερατίου, καὶ ἀποβληθέντων ἀντιπαιήσασθαι, ὡς ἀλλοτρίων ἔντων τῆς ὁρθῆς πίστεως, καὶ παρὰ τῆς ἐκκλησίας ἀποπεμφθέντων καὶ ἀναθέματι καθυποβληθέντων· ἀναθεματίζω δὲ καὶ τὰ δογματισθέντα καὶ λαληθέντα παρὰ Μιχαὴλ τοῦ γενομένου πρωτεκδικίου καὶ μαΐστορος τῶν ῥητόρων, τοῦ Βασιλάκη Νικηφόρου, καὶ Σωτηρέχου, τοῦ ὑποψηφίου θεουπόλεως μεγάλης Ἀντιοχείας, τοῦ ἐκονομαζομένου Παντευγένου, περὶ τῆς προσαγωγῆς καὶ θυσίας τοῦ τιμίου σώματος καὶ αἵματος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἔτι δὲ

καὶ τῆς καθ' ἑκάστην παρὰ τῶν ἱερουργῶν τελευμένης, ὡς ἀποδοκιμασθέντα καὶ ἀποβληθέντα παρὰ τῆς ἀγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας. ἔτι ἀσπάζομαι καὶ ὁμολογῶ τὰ περὶ τῆς ἐν τοῖς ἀγίοις εὐαγγελίοις δεσποτικῆς φωνῆς τῆς· ὁ πατήρ μου μίζων μου ἐστὶ, παρὰ τῶν ἀγίων πατέρων παραδοθέντα καὶ διατρανωθέντα ὑπὸ τοῦ εὐσεβοῦς τόμου τοῦ ἐκτεθέντος παρὰ τοῦ τρισμάκαρος βασιλέως, κυροῦ Μανουήλ τοῦ Κομνηνοῦ, ἤγουν, ὅτι τὴν φωνὴν ταύτην εἶρηκεν ὁ κύριος ἡμῶν καὶ θεὸς Ἰησοῦς Χριστὸς, καὶ κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ κτιστὴν καὶ περιγραφτὴν φύσιν, καθ' ἣν πέπονθε, μὴ λαμβανομένην γυμνὴν καὶ κεχωρισμένην τῆς θεότητος κατὰ τὴν κατὰ φιλήν ἐπίνοιαν διαίρεσιν, μήτε πρὸς τὸ κοινὸν τῆς φύσεως ἀναγομένην ἢ νοουμένην, ἀλλὰ καὶ τοὺς κατὰ τὰ τῆς κενώσεως μέτρα μόνον εἰρηκέναι τὸν κύριον λέγοντας ταύτην τὴν φωνὴν καὶ τῇ κενώσει ταύτην μόνῃ προσαρμόζοντας, τοῦτ' ἐστὶ, διὰ μόνῃν τὴν κένωσιν, ἤγουν διὰ τὸ λαβεῖν σάρκα, καὶ οὐ κατὰ τὴν σάρκα, ἣν προσελάβετο, καθυποβάλλω τῷ ἀναθέματι· δέχομαι καὶ τὰς περὶ τούτου ἐρμηνείας τῶν ἀγίων πατέρων, πρὸς τοῦτοις στέργω καὶ ἀποδέχομαι καὶ τὰς κατὰ τὴν μεγαλόπολιν ταύτην συγκροτηθείσας ἱεράς συνόδους, ἐν τε τῷ περιωνύμῳ τῆς ἀγίας τοῦ θεοῦ Σοφίας καὶ ἐν τῷ θεοφρουρήτῳ παλατίῳ κατὰ τοῦ Καλαβροῦ Βαρλαάμ καὶ τοῦ μετ' ἐκείνον τὰ ἐκείνου φρονούντος καὶ δόλῳ σπεύδοντος ἐπεκδικεῖν Ἀκινδύνου καὶ τῶν ὁμοφρόνων αὐτοῖς, οἳ τὴν κοινὴν καὶ θεῖαν χάριν τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου πνεύματος καὶ τὸ φῶς τοῦ μέλλοντος αἰῶνος, καθ' ὃ καὶ οἱ δίκαιοι λάμπουσιν, ὡς ὁ ἥλιος, ὡς καὶ ὁ Χριστὸς ἐπέδειξεν ἐπ' ὄρους λάμπας, καὶ ἀπλῶς πᾶσαν δύναμιν καὶ ἐνέργειαν τῆς τρισυποστάτου θεότητος καὶ πᾶν τὸ ὅπως οὖν διαφέρον τῆς θείας φύσεως κτιστὸν εἶναι δογματίζουσι, καὶ κατατέμνουσι καὶ οὗτοι δυσσεβῶς εἰς κτιστὰ καὶ ἄκτιστα τὴν μίαν θεότητα, καὶ τοὺς εὐσεβῶς ἄκτιστον τὸ θεϊότατον ἐκείνο φῶς καὶ πᾶσαν δύναμιν καὶ ἐνέργειαν πρεσβεύοντας θεῖαν, ὡς μηδενὸς ὄντος προσφάτου τῶν τῷ θεῷ προσόντων φυσικῶς, διθείτας φρενοβλαβῶς ὀνομάζουσι καὶ πολυθεοῦς, ὡς καὶ Ἰουδαῖοι, Σαβελλιανοὶ τε καὶ Ἀρειανοὶ ὀνομάζουσι ἡμᾶς· ἀλλ' ἡμεῖς τούτους τε κάκείνους ὡς ὄντας ἀθέους καὶ πολυθεοῦς ἀποβαλλόμεθα καὶ τοῦ πληρώματος τῶν εὐσεβοῦντων, εἰ μὴ μεταμεληθεῖεν, ὡς καὶ ἡ ἀγία τοῦ Χριστοῦ καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ ἐκκλησία διὰ τῶν προβάντων ἱερῶν τόμων,

τελέως ἐκκόπτομεν, πιστεύοντες εἰς μίαν θεότητα τρισυπόστατον καὶ παντοδύναμον, οὐδαμῶς τοῦ ἐνιαίου καὶ τῆς ἀπλότητος ἐκπίπτουσαν διὰ τὰς δυνάμεις ἢ τὰς ὑπαστάσεις. ἔτι ἀσφαλίζομαι, ὅτι οὐ δέδωκα τὸ οἰονοῦν χάριν τοῦ ψηφισθῆναι με εἰς τήνδε τὴν ἀγιωτάτην τοῦ θεοῦ μεγάλην ἐκκλησίαν, ἀλλ' οὐδὲ ὑπεσχέθην τι παρασχεῖν ἕνεκα τούτου πρὸς τινα, οὐδὲ δώσω, ἀλλ' ἀσπάζομαι καὶ τὰς περὶ τούτου ἀποστολικὰς καὶ πατρικὰς παραδόσεις, ἀλλὰ δὴ καὶ τὴν γενοῦσαν ἀκρίβειαν τῆς νεαρᾶς παρὰ τοῦ τρισμακαρίστου καὶ ἀοιδίμου ἡμῶν βασιλέως τοῦ Παλαιολόγου, κυροῦ Ἀνδρονίκου, ἐπὶ τῇ τριαύτῃ ἱερᾷ πράξει τὴν στερχθεῖσαν καὶ βεβαιωθεῖσαν παρὰ τῆς ἀγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας, καὶ ὑπισχνοῦμαι φυλάττειν ταύτην ἀπαρεγχείρητον. ὑπεγράφη ταῦτα διὰ χειρὸς ἡμετέρας δι' ἀσφάλειαν μηνὶ Ἰαννουαρίου Ἰνδικτιῶνος. δωδεκάτης, ἔτους ἑξακισχιλίουσποῦ ἡκτακοσιοστοῦ ἐνενηκостоῦ ἑβδόμου ἔτους †.

† Ἀντώνιος ἱερομόναχος, ἐλέφ θεοῦ ὑποφήφιος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης, ὑπέγραφα †.

CCCL. (6897—1389) 9. februarii. ind. XII.

Georgius Moscholeon profitetur fidem orthodoxam.

† Μηνὶ φεβρουαρίῳ, θ', Ἰνδ. ιβ', προκαθημένον τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ἦλθε Γεώργιος ὁ Μοσχολέων, καὶ ὠμολόγησεν ἔμπροσθεν τῆς μεγίστης ἀγιωσύνης αὐτοῦ καὶ τοῦ ἱρωτάτου μητροπολίτου Δέρκω, τοῦ τιμιωτάτου μεγάλου χαρτοφύλακος, τοῦ πρωτονοταρίου, τοῦ λογαθέτου, τοῦ ἄρχοντος τῶν ἐκκλησιῶν, τοῦ πνευματικοῦ, κυροῦ Μαξίμου τοῦ Συροπούλου, κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Σανιάνου, ὅτι στέργει τὴν ἀγίαν τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ πιστεύει εἰς πᾶν, ὅπερ πιστεύει ὁ παναγιώτατος καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης, κύρ Ἀντώνιος †.

CCCCII. (6897—1389) 17. martii. ind. XII.

Suspensio presbyteri Georgii ab Iremiā.

† Μηνί μαρτίῳ, ις', ἰνδ. ιβ', προκαθημένου τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, συνοδικῶς, συνεδριαζόντων τῇ μεγίστῃ ἀγιωσύνῃ αὐτοῦ ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, τοῦ Κυζίκου, τοῦ Οὐγγροβλαχίας, τοῦ Ἀτταλείας, τοῦ Σμύρνης, τοῦ Βάρνης, τοῦ Γορθίας, τοῦ Σουγδαίας, τοῦ Σωζοπόλεως, τοῦ Μηδείας, τοῦ Δέρκω καὶ τοῦ ὑποψηφίου Δράμας, ἐλαλήθη τὸ κατὰ τοῦ πρεσβυτέρου Γεωργίου, τοῦ ἀπὸ τῶν Ἐρημιῶν, ὅπως θυμῷ ἀσχέτῳ κινήθεις ἔτυφε τὸν φλαμούλην ἐντὸς τοῦ ἀγίου βήματος, καὶ ἐν τῷ τυπτεῖν αὐτὸν ἔχυσε καὶ τὸ ἀγίασμα, ἔτι τε καὶ ὅπως ἠναίσχοντησε τὸν λογαρᾶν, εἰπόντα, αὐτὸν ὀρισμῷ θείῳ πατριαρχικῷ ἐλθεῖν εἰς τὴν σύνοδον καὶ δοῦναι λόγον εἰς ταῦτα, καθὼς καὶ ἐλθὼν ὕστερον εὑρέθησαν πάντα ἀληθῆ, ὅθεν ἐπεσχέθη, ὡς μηδὲν ἄφασθαι τι ἱερατικὸν χρόνον ἕνα καὶ μῆνας ἕξ. διὰ τοῦτο καὶ ἐσημειώθη ἐν ταῦθα †.

CCCCIII. (6897—1389) februario. ind. XII.

Synodus diiudicat causam matrimonialem.

† Ὁ Λαγκιδᾶς ἐλθὼν εἰς τὸν παναγιώτατον ἡμῶν δεσπότην, τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχη, ἔτι ὑποψήφιον ὄντα, συνεδριαζόντων αὐτῷ ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, τοῦ Θεσσαλονίκης, τοῦ Ἡρακλείας, τοῦ Κυζίκου, τοῦ Νικομηδείας, τοῦ Οὐγγροβλαχίας, τοῦ Νικαίας, τοῦ Μονεμβασίας, τοῦ Ἀδριανουπόλεως, τοῦ Ἀτταλείας, τοῦ Σερρών, τοῦ Βάρνης, τοῦ Σηλοβρίας, τοῦ Γορθίας, τοῦ Σουγδαίας, τοῦ Μηδείας, τοῦ Δέρκω καὶ τοῦ Χαμᾶ, ἀνέφερεν εἰς τὴν μεγίστην ἀγιωσύνην αὐτοῦ, ὡς βουλόμενος λαβεῖν γυναῖκα κωλύεται παρὰ τοῦ τιμιωτάτου μεγάλου χαρτοφύλακος, ὅτου χάριν ἔσχε δύο γυναῖκας διὰ τελείας ἱερολογίας καὶ ἑτέραν διὰ δεσμοῦ ἐγκολπίων, κωλύεται δὲ, ἵνα μὴ λογισθῆ τετραγαμία τὸ εἰς αὐτὸν γεγονός. ἐδεήθη γοῦν τῆς συνοδικῆς τυχεῖν διαγνώσεως, ὅθεν καὶ ἐξετασθὲν ἀκριβῶς τὸ περὶ τούτου καὶ εὑρεθὲν ὅτως, καθὼς ἀνέφερε, καὶ μὴ ἄλλως ἔχειν, διέγνωσται τοῖς δηλωθεῖσιν ἱερωτάτοις ἀρχιερεῦσι καὶ ὑπερτίμοις, συνεπιψηφισαμένου καὶ τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ

πατριάρχου, λαβεῖν καὶ ἑτέραν γυναῖκα, ὡς εἰς τρίτον γάμον ἐρχόμενον αὐτόν, τὸ γὰρ τῶν ἐγκολπίων οὐδέν τι λογίζεται διὰ τὸ μὴ ἐπακολουθῆσαι καὶ εὐχὴν ἱερατικὴν εἰς αὐτὰ, καθὼς ἀνεφάνη ἀπὸ ἀκριβοῦς ἐρεῦνης, ἀλλὰ ἀπλῶς ἐν συμποσίῳ πεποιήκασιν τοῦτο. ἔθεν καὶ ἐπεστρώθη ἡ τοιαύτη τῶν ἀρχιερέων διάγνωσις ἐνταῦθα κατὰ μῆνα φεβρουάριον τῆς ιβ' Ἰντικτιῶνος †.

CCCCIV. 6897 (1389) februario. ind. XII.

Synodus confirmat unionem Poemenis, metropolitae Russiae, et electionem Cypriani in metropolitam totius Russiae, statuens, ecclesias Russiae iterum esse unidas.

† Ἡ ὑπὲρ τοῦ Ῥωσίας κυροῦ Κυπριανοῦ συνοδικὴ πράξις †

† Ἡ τῆς Ῥωσίας ἐπαρχία πᾶσα ὑφ' ἓνα μητροπολίτην ἀπ' ἀρχῆς ἐτάχθη ποιμαίνεσθαι τε καὶ διευθύνεσθαι, ἀφ' οὐπερ ἀπὸ Χριστοῦ καλεῖσθαι ἠξιώθησαν καὶ τῇ καθ' ἡμᾶς μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ καθολικῆ τε καὶ ἀποστολικῆ ἐκκλησίᾳ ὑπετάγησαν, οὐχ ἀπλῶς, ὡς ἂν τις εἴποι, καὶ ὡς ἔτυχε, τοῦτο τῶν θείων ἐκείνων πατέρων διαταξαμένων, ὥστε τὸ πολυάνθρωπον ἔθνος ἐκεῖνο καὶ μυριάριθμον, σχεδὸν δὲ εἶπειν καὶ ἀναρίθμητον ἓνα μόνον ἔχειν καθηγημόνα καὶ διδάσκαλον καθολικόν. ἀλλ' ἐπειδὴ πολλὴ μὲν ἡ κατὰ τὴν Ῥωσίαν ἐνορία, εἰς πολλὰς δὲ καὶ διαφόρους κοσμικὰς ἀρχὰς ἐμερισθῆ καὶ πολιτείας τοσαύτας, ὡς πολλοὺς μὲν ἐπάρχοντας ἔχειν, πλείονας δὲ τοπάρχας, καὶ τούτους οὐκ ἔττον τὰς γνώμας μεμερισμένους ἢ τὰ πράγματα καὶ τοὺς τόπους, ὥστε καὶ πολλοὺς ἀλλήλων κατεξανίστασθαι κα κατεπεμβαίνειν ἀλλήλοις καὶ πρὸς πολέμους καὶ μάχας διερεθίζεσθαι καὶ πρὸς ὁμόφυλον φόνον, οἱ θεῖοι πατέρες ἐκεῖνοι, πνεύματι θείῳ ταῦτα προῖδόντες καὶ τοῦ εἰρηνικοῦ καὶ πρᾶου Χριστοῦ μαθηταὶ τυγχάνοντες καὶ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν εἰρήνην καὶ τὴν πρὸς ἀλλήλους ἔνωσιν καὶ ὁμόνοιαν πάντας διδάσκειν ὀφείλοντες οὐ λόγους μόνον, ἀλλὰ καὶ πράγμασι, τῇ θείᾳ σοφίᾳ καὶ τὴν ἀνθρωπίνην γνῶσιν συσφάπτες, καὶ λογισάμενοι, μὴ καλὸν αὐτοῖς εἶναι, μηδὲ συμφέρον, εἰς πολλὰ καὶ τὴν πνευματικὴν ἀρχὴν διασκεδασθῆναι, ἀλλ' αἰδῶναι τινα σύνδεσμον καὶ πρὸς ἑαυτὸν καὶ πρὸς ἀλλήλους συνάφειαν τὸν ἓνα εἶναι μητροπολίτην, ἐπεὶ τὴν κοσμικὴν οὐκ ἦν δυνατὸν ἀρχὴν εἰς ἓν